

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Zemědělská společnost Blšany, s. r. o., IČO 47782455**
sídlem Náměstí 107, 439 88 Blšany
zastoupený advokátkou JUDr. Sylvií Sobolovou
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1 – Nové město

proti
žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond, IČO 48133981**
sídlem Ve Smečkách 801/33, 110 00 Praha 1 – Nové město
zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Císařem, Ph.D.
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4 – Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2023, č. j. SZIF/2023/0107511,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení a vymezení sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým je Oznámení o ukončení administrace žádosti o dotaci v rámci PRV ČR 2014–2020 ze dne 27. 1. 2023 (dále jen „Oznámení“).
2. Uvedeným Oznámením byla ukončena administrace žádosti žalobce o dotaci podané v rámci Programu rozvoje venkova České republiky na období 2014–2020 (dále jen „PRV“) reg. č. 18/007/0411/342/000961 na projekt s názvem „Modernizace farmy – Očihov“ (dále jen „Žádost“).
3. Žalovaný ukončil administraci Žádosti žalobce z důvodu, že při poskytnutí dotace žalobci by došlo v důsledku existence střetu zájmů ve smyslu § 4c zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění do 31. 12. 2022 (dále jen „zákon o střetu zájmů“), k poskytnutí dotace v přímém rozporu s platnými a účinnými právními předpisy dle čl. 6 nařízení č. 1303/2013 a zároveň by tím došlo k porušení kapitoly 4 písm. k) obecné části A Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020 pro 7. kolo příjmu žádostí, č. j. 37178/2018-MZE-14112 (dále jen „Pravidla“). Finanční prostředky poskytnuté žalobci na základě podané žádosti by tak byly ze strany orgánů EU považovány za neoprávněné, protože by došlo k jejich vyloučení z financování v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).
4. Spor mezi účastníky řízení v dané věci vznikl ze žalobní argumentace, že klíčovou otázkou sporu mělo být hodnocení střetu zájmů podle § 4c zákona o střetu zájmů, které žalovaný zcela pominul, sám otázku střetu zájmů podle cit. zákona nezkoumal a odůvodnění Oznámení nahradil pouze přepokopírováním předběžných a právně nezávazných auditních závěrů (aktů auditu Evropské komise) a sám nevyhodnotil průběh auditní procedury a věcnou správnost těchto závěrů.

II. Oznámení žalovaného (napadené rozhodnutí)

5. Žalovaný v Oznámení vyšel ze zjištění, že žadatel (žalobce) je součástí koncernu AGROFERT, jejímž jediným akcionářem byl až do dne 7. 2. 2014 Ing. A. Babiš, který byl současně veden v obchodním rejstříku jako předseda představenstva této společnosti, jejíž kmenové akcie, s nimiž je spojen 100% podíl na hlasovacích právech a základním kapitálu této společnosti, vložil do svěřenských fondů.
6. Žalovaný dále vyšel z rozsáhlých zjištění z probíhajícího auditního šetření Evropské komise (dále také jen „Komise“), týkajícího se fungování zavedených řídicích a kontrolních systémů za účelem vyloučení střetu zájmů dle nařízení Evropského Parlamentu a Rady označených v Oznámení (dále jen „Audit“). Šetření bylo zahájeno Evropskou komisí v lednu r. 2019 v návaznosti na politickou činnost a působení a pozice Ing. Andreje Babiše na vládní úrovni od r. 2014.
7. Žalovaný v Oznámení uvedl zjištění, z nichž Evropská komise vyvodila závěry nejprve ve Formálním sdělení ze dne 23. 2. 2021 ohledně postavení a politických funkcí Ing. Andreje Babiše, jeho zapojení do řízení skupiny Agrofert a vlivu na fungování horizontálních orgánů při relokaci finančních prostředků z EU (Rada pro ESI fondy, Národní orgán pro koordinaci, vláda) včetně vlivu na fungování svěřenských fondů. Žalovaný uvedl konkrétní dokumenty a zdroje učiněných zjištění a závěry Evropské komise, že pokud jde o žádosti od společností ze skupiny AGROFERT, které byly podány po 1. 9. 2017 a které dosud nejsou schváleny nebo již schváleny jsou, ale SZIF je zatím neproplatil, útvary Komise mají za to, že v jejich případě by se jednalo o dotace porušující § 4c zákona o střetu zájmů, a tedy o

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

dotace v rozporu s platnými právními předpisy podle článku 6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013.. Podle Komise pokud by výdaje spojené s takovými dotacemi byly zahrnuty do platebního výkazu, byly by považovány za neoprávněné.

8. Žalovaný v Oznámení dále uvedl výstupy Souhrnné zprávy Auditů Evropské komise, jejímž prostřednictvím tato Komise členskými státem sdělila vyhodnocení finančních částek, které musí být na základě prováděcího rozhodnutí vyloučeny z unijního financování z důvodu jejich nesouladu s právem Evropské unie (dále jen „Souhrnná zpráva“ a „EU“). V této souvislosti žalovaný poukázal na závěr Komise, že projekt příjemce dotace společnosti SCHROM FARMS, spol. s r. o., patřící stejně jako Žadatel do koncernu AGROFERT, je považován za nezpůsobilý pro financování z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (dále jen „EZFRV“) z důvodu jeho nesouladu s právem EU.
9. Žalovaný dále zmínil, že na základě závěrů Auditů podrobně popsanych ve Formálním sdělení a Souhrnné zprávě bylo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 vydáno Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 8. 6. 2022, kterým se z financování EU vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci EZFRV. Prováděcím rozhodnutím, které bylo dne 10. 6. 2022 oznámeno ve Věstníku tak Komise rozhodla o vyloučení některých výdajů České republiky v celkové výši 3 300 907,65 EUR z unijního financování. Vydáním Prováděcího rozhodnutí došlo k formálnímu ukončení Auditů.
10. Žalovaný zjistil, že Prováděcí rozhodnutí v sobě zahrnuje i jednorázovou finanční korekci ve výši 30 606,96 EUR vztahující se ke konkrétnímu projektu, který byl na základě Auditů shledán ze strany Komise jako nezpůsobilý pro financování z EZFRV z důvodu porušení ust. § 4c zákona o střetu zájmů a čl. 6 Nařízení č. 1303/2013. Předmětný projekt lze přitom na základě údajů uvedených v příloze Prováděcího rozhodnutí nade vší pochybnost ztotožnit právě s projektem společnosti SCHROM FARMS, spol. s r. o. Komise v rámci Auditů provedla také analýzu dalších žádostí o dotaci podaných společnostmi z koncernu AGROFERT, které mimo jiné dosud nebyly ze strany žalovaného schváleny a konstatovala, že i takové žádosti o dotaci, podané po 1. 9. 2017, by (stejně jako výše uvedená žádost o dotaci společnosti SCHROM FARMS, spol. s r. o.) podléhaly zákazu vyplývajícího z ust. § 4c zákona o střetu zájmů, protože by jejich financování v rámci EZFRV bylo (z důvodu jejich poskytnutí v rozporu s platnými právními předpisy) vyloučeno.
11. Žalovaný předně zdůraznil, že PRV je financován z prostředků EU. Při využívání unijních finančních prostředků jsou české orgány (včetně Fondu jakožto platební agentury) povinny dodržet pravidla vyplývající z právních předpisů EU. Poukázal na čl. 36 odst. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2018/1046, kterým se stanoví pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (dále jen „Finanční nařízení“), podle něhož členské státy dodržují zásady řádného finančního řízení, transparentnosti a zákazu diskriminace a zajišťují viditelnost činnosti EU při správě jejích finančních prostředků. Za tímto účelem členské státy plní své povinnosti spojené s kontrolou a auditem a přebírají z toho vyplývající odpovědnost stanovenou předmětným nařízením. Dle čl. 36 odst. 3 písm. c) Finančního nařízení přitom účinná vnitřní kontrola vychází z osvědčených mezinárodních postupů a zahrnuje zejména i prvek zabránění vzniku střetu zájmů.
12. Žalovaný poukázal na čl. 75 odst. 1 Nařízení č. 1303/2013, podle něhož má Evropská komise na základě dostupných informací, včetně informací o určení orgánů odpovědných za řízení a kontrolu, dokumentů každoročně poskytovaných v souladu s čl. 59 odst. 5 Finančního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nařízení uvedenými určenými orgány, kontrolních zpráv, výročních zpráv o provádění programu a auditů provedených subjekty členských států a subjekty EU oprávnění se přesvědčit, že členské státy zavedly systémy řízení a kontroly, a že tyto systémy během provádění programů účinně fungují, přičemž tato odpovědnost je sdílená mezi Komisí a členskými státy. Komise má také na základě čl. 85 tohoto nařízení pravomoc provést finanční opravy prostřednictvím úplného či částečného zrušení příspěvku EU na daný program a získání částky zpět od členského státu s cílem vyloučit z unijního financování výdaje, které jsou v rozporu s platnými právními předpisy.

13. Žalovaný konstatoval, že právní závěry Auditů, vyjádřené ve Formálním sdělení, resp. v Souhrnné zprávě (a v kontextu Prováděcího rozhodnutí), je přitom nezbytné považovat za relevantní pro posouzení Žádosti o dotaci. Fond je při svém rozhodování při administraci žádostí o dotaci povinen postupovat plně v souladu se zněním vnitrostátních i unijních právních předpisů. S přihlédnutím k požadavku na tzv. eurokonformní výklad právních předpisů je Fond v průběhu rozhodování při administraci žádostí o dotaci, jakož i při provádění kontroly povinen zohlednit, jakým způsobem jsou v daném případě relevantní právní předpisy vykládány unijními orgány. Současně je Fond povinen dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Tím je i to, aby nezpůsobilým příjemcům nebyly poskytovány dotace z veřejných prostředků, které následně mohou být důvodem pro finanční opravy dle čl. 85 Nařízení č. 1303/2013, neboť takový postup by měl negativní důsledky pro české veřejné rozpočty a udržování stability veřejných rozpočtů je přitom rovněž veřejným zájmem. Žalovaný je proto před rozhodnutím o žádosti o dotaci, jakož i před jejím proplacením žadateli povinen prověřit, zda poskytnutí dotace není v rozporu s pravidly stanovenými za účelem zabránění střetu zájmů (mimo jiné s ust. § 4c zákona o střetu zájmů) a je jako platební agentura povinen zajistit, že operace podporované z evropských fondů jsou v souladu s platným právem Unie a členských států týkajícím se jeho uplatňování dle čl. 6 Nařízení č. 1303/2013 a zajistit, že dotace nebude poskytnuta nezpůsobilému žadateli. Žalovaný je přitom povinen rovněž zohlednit, jakým způsobem jsou v daném případě relevantní vnitrostátní/unijní právní předpisy vykládány unijními orgány.
14. Žadatel tedy byl (a v současné době stále je) součástí koncernu společnosti AGROFERT, jejímž jediným akcionářem byl až do 7. 2. 2014 Ing. Andrej Babiš, který byl současně veden v obchodním rejstříku jako předseda představenstva této společnosti.
15. Na základě uvedeného a s přihlédnutím k právním závěrům Komise uvedeným ve všech třech dokumentech Auditů (ve Formálním sdělení, v Souhrnné zprávě a v kontextu účinků Prováděcího rozhodnutí) žalovaný uzavřel, že při poskytnutí dotace žalobci na základě podané Žádosti by došlo v důsledku existence střetu zájmů ve smyslu ust. § 4c zákona o střetu zájmů k poskytnutí dotace v přímém rozporu s platnými a účinnými právními předpisy dle čl. 6 Nařízení č. 1303/2013 a zároveň tímto došlo k porušení kapitoly 4 písm. k) obecné části A Pravidel, která stanoví: „*projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou od data podání Žádosti o dotaci do konce lhůty vázanosti projektu na účel*; C,“. Finanční prostředky poskytnuté žalobci na základě podané Žádosti o dotaci by tak byly (v případě jejich zahrnutí do platebního výkazu) ze strany orgánů EU považovány za neoprávněné, protože by došlo (stejně jako v případě dotace poskytnuté společnosti SCHROM FARMS, spol. s r. o.) k jejich vyloučení z financování v rámci EZFRV. Fond by následně byl povinen přistoupit v souladu s ust. § 11a odst. 1 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

jen „zákon o SZIF“) a Nařízením č. 1306/2013, resp. prováděcím nařízením Komise č. 809/2014, ke zpětnému vymožení neoprávněně poskytnuté dotace.

II. Žaloba

16. Žalobce v podané žalobě proti rozhodnutí žalovaného uplatnil několik žalobních bodů.
17. *V prvním žalobním bodě* žalobce namítal absenci odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vytýkal, že žalovaný neodůvodnil napadené rozhodnutí žádnými vlastními úvahami, ale doslovně odcitoval, resp. překopíroval závěry auditního orgánu. Napadené rozhodnutí tak dle žalobce nesplňuje jednu ze základních náležitostí správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jakým způsobem a zda vůbec žalovaný hodnotil důkazní prostředky uložené ve správním spise a jak vykládal právní předpisy, které na věc dopadají. Žádost o dotaci nevedl se žalobcem auditní orgán, ale sám žalovaný. Z napadeného rozhodnutí není možné seznat, v jakém rozsahu považuje žalovaný skutková zjištění učiněná v rámci auditu za prokázaná, jakým způsobem hodnotil žalovaný konkrétní důkazní prostředky, ze kterých auditní zjištění vychází, přičemž ty nejsou založeny ve správním spise, a v jakém rozsahu se žalovaný ztotožňuje s právním posouzením věci učiněným v rámci auditu. Není uvedeno, jak se žalovaný vypořádal s důkazními návrhy a námitkami žalobce, neboť ty byly vzneseny až poté, co byly vyhotoveny auditní závěry. Žalobce a ani společnost Agrofert nikdy nebyli účastníky auditu a nebylo jim umožněno vykonávat jakákoli procesní práva.
18. *Ve druhém žalobním bodě* žalobce tvrdil, že se žalovaný zjevně neztotožňuje s úvahami auditního orgánu, což činí napadené rozhodnutí absolutně nepřezkoumatelné a vnitřně rozporné ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu. Žalobce odkázal na citaci závěrů Auditů uvedenou na straně 2 napadeného rozhodnutí týkajících se zapojení Ing. A. Babiše do řízení skupiny AGROFERT a stanovisko žalovaného k dané problematice ze dne 12. 9. 2019, které je založeno ve správním spise a jenž dle žalobce citované závěry rozporuje. Dále poukázal na stranu 3 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný citoval závěry Auditů, podle kterých Ing. A. Babiš prostřednictvím svěřenských fondů nepřímě ovládá mateřskou společnost skupiny Agrofert, tudíž se na Ing. A. Babiše vztahuje díkce ust. § 4c zákona o střetu zájmů, a proto dotace poskytnuté skupině Agrofert od 9. 2. 2017 nejsou v souladu se zákonem o střetu zájmů. Obdobné rozpory dovodil žalobce i k citaci závěrů Auditů na straně 6 napadeného rozhodnutí týkajících se rozhodujícího vlivu Ing. A. Babiše na rozhodnutí orgánů (Rada pro ESI fondy, Národní orgán pro koordinaci, vláda ČR) a k citaci závěrů Auditů ohledně osobního a/nebo hospodářského zájmu Ing. A. Babiše na rozhodnutí přijatých v souvislosti s finančními prostředky EU, z nichž měla skupina AGROFERT přímo či nepřímě prospěch. Tvrdil, že se žalovaný postavil do absurdní procesní situace, neboť se sám s citovanými závěry neztotožňuje, přestože se jejich obsáhlou citací pokusil nahradit vlastní (neexistující) posouzení věci. Taková absence odůvodnění zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů či případně nesrozumitelnost a vnitřní rozpornost úvah. V rámci tohoto žalobního bodu žalobce rovněž poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2022, č. j. 14 A 224/2021-145, ve kterém soud dospěl k závěru, že nelze zamítnout žádost o dotaci podanou společností ze skupiny Agrofert, aniž by se žalovaný zabýval problematikou údajného střetu zájmů a vypořádal se v této souvislosti s argumentací dotčených společností, která existenci tohoto střetu zájmů rozporovala.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

19. *Ve třetím žalobním bodě* žalobce namítal neúplnost správního spisu, neboť překopírované závěry Auditů se opírají o podpůrné důkazní prostředky, které žalovaný nikdy nedoplnil do správního spisu, čímž porušil zásadu spisového pořádku a znemožnil žalobci, aby se k těmto podkladům řádně vyjádřil. Závěry Auditů nejsou procesně způsobilým důkazem, neboť představují toliko soubor skutkových zjištění, ke kterým auditoři dospěli na základě jiných důkazních prostředků, které ve spise založeny nejsou. Žalobce neměl možnost se s důkazními prostředky seznámit, neboť mu ze strany auditního orgánu nikdy nebylo umožněno vykonávat jakákoli procesní práva. Komise opakovaně odepřela žalobci i společnosti AGROFERT právo nahlédnout do spisu, i možnost schůzky se zástupci Komise. Žalovaný si přitom podpůrné důkazní prostředky mohl snadno vyžádat. Závažnost této vady je znásobena tím, že se citací závěrů auditů žalovaný pokusil nahradit vlastní skutkové a právní posouzení věci. Do správního spisu tak nebyly nikdy založeny statuty svěřenských fondů, ačkoli bez jejich znalosti nelze na způsob jejich fungování vůbec usuzovat. Nelze ani ověřit, z jaké verze statutu svěřenských fondů Komise vycházela, jakým způsobem je získala a zda s nimi nebylo nějak manipulováno. Pokud žalovaný obsah správního spisu nedoplnil, postupoval v rozporu se zásadou spisového pořádku podle § 17 správního řádu a vzal za základ napadeného rozhodnutí skutkový stav, který neměl ve správním spisu oporu, či byl dokonce s částí podkladů v rozporu.
20. *Ve čtvrtém žalobním bodě* žalobce namítal, že žalovaný zcela pominul, že závěry Auditů vycházejí ze skutkového stavu, který již netrvá. Žalovaný zcela pominul, že úvahy Komise týkající se aplikace § 4c zákona o střetu zájmů jsou z hlediska skutkového stavu podmíněny tím, že Ing. A. Babiš je veřejným funkcionářem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů. K okamžiku rozhodování žalovaného o žádosti však již Ing. A. Babiš více než rok nebyl veřejným funkcionářem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů. Z uvedeného důvodu žalovaný nemohl žádost o dotaci zamítnout s odkazem na postoj auditního orgánu. Podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů se skutkový a právní stav v řízení posuzuje výlučně k okamžiku rozhodnutí o poskytnutí dotace (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79). Žalovaný však dovodil, že splnění podmínky podle § 4c zákona o střetu zájmů nelze posuzovat k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí, ale již k okamžiku podání žádosti o dotaci, a to, aniž by následně splnění této podmínky bylo ověřeno k jakémukoli datu. Tímto postupem žalovaný popřel dikci, smysl i účel § 4c zákona o střetu zájmů, který ve stanovených případech zakazuje dotaci poskytnout, nikoli o dotaci požádat. Skutečnost, že termín „poskytnutí dotace“ označuje okamžik vydání rozhodnutí a/nebo dohody o poskytnutí dotace, je v rozhodovací praxi správních soudů opakována a výslovně ji potvrdil také Tribunál Evropské unie ve věci T 109/01, Fleuren Compost BV v. Komise, podle kterého se podpora považuje za poskytnutou vydáním „právně závazného aktu, kterým se příslušný národní orgán zaváže k vyplacení podpory“. Tato východiska žalovaný zcela pominul. Poskytnutí dotace nebránila ani kapitola 4 písm. k) obecné části Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014–2020 (dále jen „obecná část Pravidel“). Před vydáním napadeného rozhodnutí projekt žalobce pojmově nemohl být v rozporu s § 4c zákona o střetu zájmů, jehož dispozice se vztahuje právě až k momentu vydání rozhodnutí o žádosti o dotaci, nikoli k okamžiku podání této žádosti. Závěry Auditů nelze aplikovat na skutkový stav ani nepřímou analogii s dotačním projektem společnosti SCHROM FARMS, spol. s r.o. Podle auditních závěrů jsou dotační projekty společností ze skupiny AGROFERT způsobilé k podpoře, pokud došlo k jejich poskytnutí v období od 25. 5. 2017 do 5. 12. 2017, tj. v období, kdy Ing. A. Babiš nebyl Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

veřejným funkcionářem ve smyslu § 4c ve spojení s § 2 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů. Žalovaný si nemůže manipulativně měnit postoj Komise ke svému obrazu, ani na základě své povinnosti eurokonformního výkladu právních předpisů či povinnosti dbát o veřejný zájem. V tomto případě neexistuje právní norma evropského práva, která by žalovaného nutila rozhodnout podle jiného skutkového stavu, než který byl dán v době jeho rozhodování. K povinnosti žalovaného dbát o veřejný zájem žalobce poukázal na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v usnesení ze dne 3. 3. 2023, č. j. 4 Afs 11/2023-59, podle kterých neexistuje veřejný zájem na zamítnutí žádosti o dotaci, nýbrž toliko veřejný zájem na poskytování dotací v souladu se zákonem.

21. *V pátém žalobním bodě* žalobce tvrdil, že citované závěry auditu jsou věcně nesprávné. Předně uvedl, že § 4c zákona o střetu zájmů, na němž jsou závěry auditu založeny, vůbec nedopadá na poskytování dotací žalovaným. Uvedený zákaz poskytování dotací se vztahuje výlučně na dotace poskytované podle právního předpisu upravujícího rozpočtová pravidla, přičemž normativní odkaz upřesňuje, že se tím rozumí zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“). Žalovaný však poskytuje dotace na základě procesu komplexně upraveného v § 11 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o SZIF“), nikoli dle rozpočtových pravidel. Ustanovení § 4c zákona o střetu zájmů odkazuje na konkrétní právní předpis, podle něhož jsou poskytovány některé, nikoli však veškeré dotace, a přesně odpovídá instrukcím pro formulaci odkazu na konkrétní právní předpis podle čl. 45 odst. 4 a 5 Legislativních pravidel vlády. Názor žalobce je podložen také ustálenou judikaturou českých soudů, zejména rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 8. 2013, č. j. 1 Afs 63/2013-54, a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2021, č. j. 3 A 63/2020-115. Pokud by § 4c zákona o střetu zájmů dopadal i na dotace poskytované mimo režim rozpočtových pravidel, neexistovala by snaha zákonodárců rozšířit dopad ustanovení na všechny dotace prostřednictvím zrušení normativního odkazu na rozpočtová pravidla. Opačný závěr by byl v rozporu s východisky nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/17, podle kterého lze právní úpravu obsaženou v zákoně o střetu zájmů vykládat jen doslovně, a nikoli rozšiřujícím způsobem.
22. Auditní závěry jsou nesprávné i ohledně údajného porušení § 4c zákona o střetu zájmů v případě dotací poskytovaných společností ze skupiny AGROFERT. Žalobce nikdy nebyl obchodní společností, ve které by vlastnil jakýkoli podíl veřejný funkcionář či jím ovládaná osoba. Jediným společníkem žalobce byl a je AgroZZN, a.s., jediným akcionářem AgroZZN, a.s. byla a je společnost Agrofert. Osobou, která ovládá společnost Agrofert, je Ing. Z. B., svěřenský správce svěřenského fondu AB private trust I, který vykonává vlastnická práva k akciím Agrofertu, která mu umožňují jmenovat a odvolávat většinu členů představenstva a dozorčí rady Agrofertu. Ing. P. přitom nikdy nebyl veřejným funkcionářem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů. Ing. P., jakožto fyzickou osobu, již není možné dále ovládat. K tomu žalobce odkázal na § 74 odst. 1 a § 75 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „ZOK“), s tím, že Ing. P. je jedinou osobou, která definici ovládání ve vztahu k Agrofertu splňuje, a která navíc naplňuje i domněnky podle § 75 ZOK. V souladu s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu (například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2020, č. j. 33 Cdo 3284/2019) je nezbytné vycházet z teze, že kdo zpochybňuje skutečnost, že na základě domněnek podle § 75 odst. 1 a 2 ZOK je osobou ovládající Ing. P., musí prokázat opak. Žalovaný se ani náznakem nepokusil důkazně vyvrátit skutečnost, že ovládající osobou Agrofertu je Ing. P. Žalobce připomněl důkazy o rozhodujícím vlivu Ing. P. na Agrofertu, které žalovanému v minulosti Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

předložil (zápisy z valné hromady Agrofertu ze dne 26. 6. 2018, ze dne 24. 1. 2019 a ze dne 18. 6. 2019) a které představují konkrétní projevy ovládnutí Agrofertu, na kterých se žádný veřejný funkcionář, natožpak svěrenské fondy, nijak nepodílí. Ovládnutí dle českého práva nelze zaměňovat s pojmem skutečného majitelství, jak učinila Komise v Auditu, přičemž je vyloučeno ovládnutí fyzických osob, které by bylo v rozporu s celou řadou ustanovení Listiny základních práv a svobod i ZOK. Nadto bylo příslušným správním orgánem již v přestupkovém řízení rozhodnuto o tom, že Ing. Babiš neovládá ani svěrenské fondy, ani skupinu Agrofert (pravomocné rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 26. 9. 2019, č. j. 117665/2019/KUSK, dále jen „rozhodnutí KÚSK“). Žalovaný uvedené rozhodnutí ignoroval, ač jím byl podle § 57 odst. 3 správního řádu vázán. Posouzení ze strany Krajského úřadu Středočeského kraje konvenuje i rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2019, sp. zn. 29 NSCR 178/2017, podle kterého musí být možnost uplatňovat rozhodující vliv reálná, nikoli čistě potenciální nebo teoretická. I v tomto jsou závěry auditu nesprávné a žalovaný je podle obsahu správního spisu sám opakovaně vyvracel.

23. Závěry Auditů se dle žalobce dále nesprávně dovolávají čl. 61 Finančního nařízení. K tomu žalobce konstatoval, že není účastníkem finančních operací, ani jinou osobou podílející se na plnění rozpočtu a čl. 61 finančního nařízení na něj vůbec nedopadá, tudíž jej nemohl porušit. Naopak čl. 61 finančního nařízení dopadá na žalovaného, který však nikde netvrdí, že by důvodem přijetí napadeného rozhodnutí bylo, že některý z jeho úředníků jednal v rozporu s čl. 61 Finančního nařízení, neboť byl v této věci zájmy jakéhokoli veřejného funkcionáře ovlivněn. Ani ve správním spise není založen žádný záznam o takovém ovlivnění.
24. Žalobce uzavřel, že se všemi uvedenými námitkami se žalovaný seznámil již v průběhu řízení o žádosti, avšak jejich vypořádání se účelově vyhnul. Žalovaný se o to ani nepokusil, což je o to závažnější, že citované závěry auditů nejsou definitivním a právně závazným výstupem. Tribunál Evropské unie se totiž právní povahou obdobných auditních výstupů již opakovaně zabýval (například ve věci T-703/18 Polsko v. Komise), a to se závěrem, že nemají povahu právně závazného rozhodnutí, ale jsou pouze přípravným aktem, který nevyvolává závazné právní následky. Tuto předběžnou a právně nezávaznou povahu mají i auditů některých útvarů Komise týkající se problematiky střetu zájmů.
25. Ačkoli žalovaný v závěru napadeného rozhodnutí uvedl, že před rozhodnutím o žádosti je povinen prověřit, zda poskytnutí dotace není v rozporu s pravidly stanovenými za účelem zabránění střetu zájmů, takové posouzení ve skutečnosti nikdy neprovedl. K tomu žalobce opětovně odkázal na závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2022, č. j. 14 A 224/2021-145.
26. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

27. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že poskytuje dotace v oblasti zemědělství podle § 11 zákona o SZIF. Před vlastním posouzením žádosti žalobce, stejně jako ostatních žadatelů z koncernu AGROFERT, vyvstala otázka, zda dotace poskytované žalovaným podle § 11 zákona o SZIF náleží do rozsahu věcné působnosti § 4c zákona o střetu zájmů. Na tuto otázku existují dva rozdílné odborné názory (výklady), a to výklad provedený auditory Komise ve prospěch aplikovatelnosti § 4c zákona o střetu zájmů a výklad v neprospěch aplikovatelnosti tohoto ustanovení, který vychází z analýzy právního řádu ČR. Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

V návaznosti na úvahy týkající se (ne)aplikovatelnosti § 4c zákona o střetu zájmů žalovaný považoval za nezbytné položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru EU, neboť pro rozhodnutí o žalobě považoval za zásadní výklad čl. 6 nařízení 1303/2013 v kontextu § 4c zákona o střetu zájmů.

28. K obsahu žaloby žalovaný pak předestřel jednak právní rámec poskytování dotací ze strany žalovaného a jednak důvody ukončení administrace žádosti žalobce.
29. V rámci právního rámce žalovaný konstatoval, že proces financování PRV je závislý na financování z EZFRV. Administrace žádosti probíhá podle platných Pravidel. Po dokončení realizace projektu a jeho kontrole žalovaný požádá Komisi o vyplacení finančních prostředků z EZFRV. Z této skutečnosti vyplývá, že právní názory, respektive závěry orgánů EU mají na administraci žádosti zcela zásadní dopady.
30. K důvodům ukončení administrace žádosti žalovaný poukázal na skutečnost, že v rámci Auditů Komise dospěla k závěru o nezpůsobilosti projektu společnosti SCHROM FARMS spol. s r.o., patřící do skupiny AGROFERT, z důvodu nesouladu s právem EU a porušení § 4c zákona o střetu zájmů. Auditři se zabývali dalšími žádostmi o dotaci podanými společnostmi ze skupiny Agrofert, jejichž administrace byla žalovaným pozastavena. V Souhrnné zprávě Komise uvedla, že 37 projektů s datem podání žádosti po 1. 9. 2017 by podléhalo zákazu podle § 4c zákona o střetu zájmů a bylo by vyloučeno z financování v rámci EZFRV, tedy veškeré výdaje spojené s projekty schválenými během období, kdy existoval střet zájmů.
31. Žalovaný poukázal na skutečnost, že podle § 159 a násl. správního řádu není na uzavření dohody o poskytnutí dotace právní nárok, tudíž ani na samotné poskytnutí dotace z PRV není před uzavřením dohody o poskytnutí dotace právní nárok. To ostatně potvrzuje Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 26. 11. 2013, č. j. 8 Afs 47/2013-45, a ze dne 15. 11. 2016, č. j. 6 Afs 275/2015-39. Nárok na poskytnutí dotace vzniká za předpokladu splnění podmínek poskytnutí dotace, za které je třeba považovat také podmínky vyplývající z platné a účinné české i unijní právní úpravy, včetně splnění způsobilosti žadatelů. Za klíčový označil žalovaný čl. 6 Nařízení č. 1303/2013, z něhož vyplývá povinnost žalovaného zajistit, že operace podporované z evropských strukturálních a investičních fondů jsou v souladu s platným právem EU a členských států. Pro úplnost žalovaný odkázal též na čl. 58 odst. 1 písm. c) Nařízení č. 1306/2013, podle kterého jsou členské státy povinny předcházet nesrovnalostem.
32. Žalovaný je před rozhodnutím o žádosti o dotaci povinen prověřit, zda jsou naplněny podmínky, za kterých může dotaci žadateli poskytnout. V rámci tohoto procesu žalovaný neprovádí pouze posouzení, zda je, nebo není poskytnutí dotace v rozporu se zákazem podle § 4c zákona o střetu zájmů, ale musí současně ověřit, že poskytnutá dotace, respektive její část odpovídající podílu spolufinancování z EZFRV bude následně ze strany orgánů EU akceptována a refundována. Pokud žalovaný disponuje informací nasvědčující tomu, že v případě uzavření dohody o poskytnutí dotace a vyplacení této dotace žádné finanční prostředky z EZFRV neobdrží, postupoval by v rozporu s povinností postupovat co nejehospodárnějším způsobem, neboť by došlo k negativnímu dopadu na státní rozpočet.
33. Za klíčové podklady pro posouzení žádosti žalobce žalovaný označil Formální sdělení, Souhrnnou zprávu a Prováděcí rozhodnutí s tím, že vydáním Prováděcího rozhodnutí došlo k ukončení Auditů. Předmětem auditního šetření bylo i posouzení, zda Ing. A. Babiš ovládá ve smyslu § 4c zákona o střetu zájmů svěrenské fondy, a jejich prostřednictvím společnosti Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

náležící do koncernu Agrofert. Zjištění Komise se neomezují na dříve vykázané finanční prostředky, ale vztahují se i na ty, které mohou být v budoucnu vykázány na projekty, které lze považovat ze skutkového i právního hlediska za obdobné. K auditnímu šetření, respektive k závěrům auditorů Komise žalovaný mohl přihlížet jako k zásadní okolnosti ovlivňující jeho správní uvážení, zejména v kontextu existence pochybností o tom, že poskytnutí dotačních prostředků v rozsahu podílu státního rozpočtu na prozatímní spolufinancování projektu nebude později zátěží pro rozpočet SZIF a nebude představovat ztrátu v rozporu s vyhlášeným Programem. V tomto žalovaný odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 10. 2020, č. j. 14 A 49/2020-79, podle kterého je veřejným zájmem také to, aby nebyly poskytovány dotace z evropských prostředků, které následně mohou být důvodem pro finanční opravy ve smyslu čl. 85 nařízení č. 1303/2013.

34. Žalovaný shrnul, že závěry auditního šetření představují skutečné ohrožení finančního krytí projektu v rámci Programu z prostředků EU. Předpokládané neproplacení by pak mělo závažné důsledky pro státní rozpočet, respektive pro rozpočet žalovaného, spočívající v přenesení finanční zátěže na tento rozpočet, a to vše za situace, kdy na poskytnutí dotace není právní nárok.
35. V rámci administrace žádosti žalovaný z obchodního rejstříku ověřil, že ke dni podání žádosti byla jediným společníkem žalobce společnost Agrofert, a.s. a žalobce byl součástí koncernu AGROFERT, jehož jediným akcionářem byl Ing. A. Babiš. V případě uzavření dohody o poskytnutí dotace a jejího vyplacení by se žalobce nacházel v totožném postavení jako společnost SCHROM FARMS, spol. s r.o., přičemž v rámci administrace nebyly zjištěny skutečnosti, které by mohly odůvodňovat jiný přístup orgánů EU při žádosti o proplacení poměrné části dotace na projekt. Tudíž by se závěry Komise uvedené ve Formálním sdělení a v Souhrnné zprávě analogicky uplatnily v plném rozsahu i ve vztahu k žalobci. Žalovaný nebyl oprávněn zpochybňovat pravomoc Komise při provádění Auditů, neboť ta jednala v rámci svých pravomocí, což je v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/17. V souvislosti s případy, které posuzoval Městský soud v Praze ohledně jiných dotací neposkytnutých Ministerstvem průmyslu a obchodu společností v koncernu AGROFERT žalovaný vyzdvihl, že v tomto případě je Prováděcí rozhodnutí jednoznačným, definitivním a pro Českou republiku závazným dokumentem.
36. K námitce nezaložení důkazních prostředků do správního spisu žalovaný uvedl, že s přihlédnutím k povaze rozhodování o poskytnutí dotace na projekt, reálnému riziku narušení veřejného zájmu vyplývající ze závěru Auditů či k jeho závěrům.
37. K údajné vázanosti rozhodnutím KÚSK žalovaný odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 4. 2021, č. j. 18 A 6/2020-224, podle kterého se rozhodnutí KÚSK nijak přímo nevyjadřovalo k naplnění podmínky § 4c zákona o střetu zájmů z pohledu rozhodování o poskytnutí dotace. Uvedené závěry tedy nejsou pro věc rozhodující.
38. Námitky žalobce, že skutečnosti vyplývající ze závěrů auditního šetření nemají ve správním spisu oporu a nelze je považovat za prokázané, jakož i námitky poukazující na opačný právní názor k aplikovatelnosti § 4c zákona o střetu zájmů, podle žalovaného svědčí o nepochopení důvodu ukončení administrace žádosti a vydání napadeného rozhodnutí. Důvodem k ukončení administrace žádosti a vydání napadeného rozhodnutí byly primárně závěry Komise o nezpůsobilosti žadatelů z koncernu AGROFERT o dotaci z hlediska právní úpravy střetu zájmů, které mají přímý odraz v obsahu prováděcího rozhodnutí, na základě kterého byly z financování EU vyloučeny i výdaje na projekt společnosti SCHROM

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

FARMS, spol.s r.o.. V důsledku této skutečnosti vyvstala důvodná obava z toho, že Komise bude obdobným způsobem postupovat i v případě uzavření dohody o poskytnutí dotace s žalobcem. V takovém případě by nebyl splněn základní předpoklad pro poskytnutí dotace z EZFRV, a to z důvodu absence zdroje pro spolufinancování projektu na unijní úrovni.

39. Závěrem vyjádření žalovaný rozporoval, že by v napadeném rozhodnutí aplikoval závěry auditu na odlišný skutkový stav. Tvrdil, že žadatel musí být způsobilý po celou dobu administrace žádosti o dotaci. Ze závěrů auditního šetření vyplývá, že projekt byl Komisí shledán jako nezpůsobilý pro financování z EZFRV z důvodu porušení § 4c zákona o střetu zájmů a souvisejícího porušení čl. 6 nařízení č. 1303/2013. V průběhu administrace žádosti tak žalobce ztratil způsobilost k poskytnutí dotace.
40. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Replika žalobce

41. Žalobce v replice ze dne 27. 6. 2023 k vyjádření žalovaného zopakoval některé své výhrady vůči napadenému rozhodnutí. Konstatoval, že se žalovaný snaží tvrdit jiné důvody, pro které administraci žádosti údajně ukončil, než které uvedl v napadeném rozhodnutí. Zákonným podkladem pro ukončení administrace žádosti je podle napadeného rozhodnutí § 4c zákona o střetu zájmů.
42. Žalovaný pominul, že závěry auditního šetření týkající se aplikace § 4c zákona o střetu zájmů vychází z předpokladu, že Ing. A. Babiš je nadále veřejným funkcionářem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů. K okamžiku rozhodování žalovaného o žádosti Ing. A. Babiš nebyl veřejným funkcionářem. Žalovaný proto nemohl žádosti nevyhovět z tohoto důvodu. Ze stejného důvodu je vyloučena i aplikace závěrů auditního šetření. Ustanovení § 4c zákona o střetu zájmů zakazuje dotaci „poskytnout“, nikoli o dotaci požádat. Okamžik poskytnutí dotace označuje okamžik vydání rozhodnutí a/nebo dohody o poskytnutí dotace. Nadto žádná část závěrů auditního šetření se nevztahuje na dotace, o nichž je rozhodováno v okamžiku, kdy Ing. A. Babiš již není veřejným funkcionářem, naopak nebyly shledány nesrovnalosti v dotacích, které byly poskytnuty v období od 25. 5. 2017 do 5. 12. 2017, kdy Ing. A. Babiš nebyl členem vlády ČR bez ohledu na to, zda byl veřejným funkcionářem v době, kdy o tyto dotace bylo požádáno.
43. K argumentaci zněním kapitoly 4 písm. k) obecné části A Pravidel žalobce uvedl, že uvedené nemohlo bránit v poskytnutí dotace, neboť před vydáním napadeného rozhodnutí projekt nemohl ani pojmově být v rozporu s § 4c zákona o střetu zájmů, jehož dispozice se vztahuje až k okamžiku vydání rozhodnutí o poskytnutí žádosti, nikoli k okamžiku podání žádosti. Jak přiznal žalovaný ve svém vyjádření, případná aplikace § 4c zákona o střetu zájmů se týká způsobilosti žadatele, nikoli způsobilosti projektu.
44. Dále měl žalobce za to, že Prováděcí rozhodnutí není definitivním a závazným dokumentem, který by uzavíral, že ke střetu zájmů došlo a EU neproplatí žádné dotační prostředky zatížené touto vadou. Domnělé důvody neexistence zdroje financování ze strany EU jsou neopodstatněné, neprokázané a nesmyslné.
45. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí KÚSK se věcně zabývalo tím, zda Ing. A. Babiš ovládá společnosti v koncernu Agrofert, což byla relevantní otázka i v nynější věci. Argumentaci žalovaného o tom, že nebyl rozhodnutím KÚSK vázán, považoval žalobce za lichou.
46. Žalobce dále zdůraznil, že sám žalovaný zpochybňuje aplikovatelnost § 4c zákona o střetu zájmů na dotace poskytované žalovaným. Žalovaný nepopřel, že po dobu auditního šetření Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

namítal, že jako státní fond neposkytuje dotace podle rozpočtových pravidel, ale podle zákona o SZIF. Ve svém vyjádření se žalovaný pustil do polemiky sám se sebou, což je podle žalobce bez dalšího důkazem o zmatečnosti a vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí.

47. S navrhovaným předložením předběžné otázky SDEU se žalobce neztotožnil, neboť se v případě § 4c zákona o střetu zájmů a § 11 zákona o SZIF nejedná o implementaci unijního práva, ale normy čistě vnitrostátního práva, které podle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie nemá SDEU pravomoc závazně právně vykládat. Jak vyplývá i z vyjádření žalovaného, nejsou žádné pochybnosti o výkladu čl. 6 nařízení č. 1303/2013.

VI. Další vyjádření účastníků řízení

48. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4. 9. 2023 k replice žalobce ve vztahu k Prováděcímu rozhodnutí poukázal na čl. 288, větu čtvrtou Smlouvy o fungování EU, podle které je ve vztahu k ČR závazné a nezměnitelné, a to v celém rozsahu, a tudíž je i závazné pro žalovaného. Jediným možným závěrem administrace žádosti při respektování unijního práva bylo její ukončení, a to jednoznačně na základě závěrů Komise o nezpůsobilosti žadatelů o dotaci z koncernu Agrofert podle § 4c zákona o střetu zájmů, kterými bylo *de facto* deklarováno, že přistoupí-li žalovaný ke schválení žádosti o poskytnutí dotací, uzavření dohod o poskytnutí dotací a jejich následnému proplacení, budou tyto výdaje vyloučeny z financování v rámci EZFRV.
49. Žalovaný podotkl, že primárním účelem auditního šetření bylo zajištění ochrany finančních zájmů EU prostřednictvím kontroly řídicích a kontrolních systémů České republiky ze strany Komise. Odkázal na čl. 58 odst. 1 písm. c) Nařízení 1306/2013, podle něhož jsou členské státy povinny přijmout v rámci Společné zemědělské politiky EU veškeré právní a správní předpisy a veškerá další opatření nezbytná k zajištění účinné ochrany finančních zájmů EU, a to zejm. k předcházení nesrovnalostem a podvodům, jejich zjišťování a nápravě.
50. Pokud by Komise považovala za dostačující vyčkání schválení žádostí o dotaci na dobu, kdy Ing. A. Babiš nebude veřejným funkcionářem, podle žalovaného by se k možným následkům schválení žádostí vůbec nevyjadřovala. Z čl. 74 nařízení č. 1303/2013 vyplývá, že členské státy v souladu s obecnými zásadami kontrol provádějí prostřednictvím platebních agentur kontrolu souladu žádostí o dotaci s cílem ověřit podmínky způsobilosti pro podporu. V případě nedodržení se aplikuje čl. 63 nařízení č. 1303/2013. Následky zjištěného nesouladu upravuje čl. 35 nařízení č. 809/2014, dle něhož je požadovaná podpora zamítnuta nebo v plné výši odňata, nejsou-li dodržena kritéria způsobilosti.
51. Žalovaný odkázal na čl. 4 písm. d) obecné části Pravidel, podle kterých je v celém průběhu administrace a po celou dobu lhůty vázanosti projektu na účel oprávněných dotací neposkytnout, neproplatit, nebo zahájit řízení o vrácení neoprávněné platby dotace, pokud příjemce dotace nesplnil podmínky stanovené v Pravidlech. Na základě uvedeného musí být žadatel (žalobce) způsobilý pro přiznání dotace od data podání žádosti až do konce lhůty vázanosti projektu na účel. Pokud způsobilost ztratí před uzavřením dohody o poskytnutí dotace, je třeba dotaci považovat za neoprávněnou, přičemž v případě § 4c zákona o střetu zájmů nemůže dojít ke zhojení nezpůsobilosti. Takový výklad odpovídá smyslu a účelu § 4c zákona o střetu zájmů, ale také závěrům auditního šetření.
52. Žalovaný uzavřel, že nijak nepochybuje o aplikovatelnosti § 4c zákona o střetu zájmů na dotace poskytované podle zákona o SZIF. Ve svém vyjádření pouze uvedl panující nejasnosti při aplikaci § 4c zákona o střetu zájmů.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

53. V podání ze dne 17. 5. 2024 žalovaný reagoval na judikatorní vývoj v druhé větvi dotací pro společnosti z koncernu AGROFERT poskytovaných Ministerstvem průmyslu a obchodu (dále jen „MPO“) [viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2024, č. j. 6 Afs 71/2023-87, ze dne 18. 4. 2024, č. j. 7 Afs 95/2023-83, ze dne 25. 4. 2024, č. j. 4 Afs 71/2023-104, ze dne 24. 5. 2024). Upozornil, že ani podle zákona o SZIF není na poskytnutí dotace právní nárok a dále přiblížil, o co se v jeho případě mělo opírat správní uvážení. Uvedl, že v nynějším případě byly důvody pro nevyhovění žádosti v důsledku vydání prováděcího rozhodnutí ještě silnější než ve věcech posuzovaných Nejvyšším správním soudem. S ohledem na Audit i navazující rozhodnutí je zřejmé, že Komise by postupovala obdobným způsobem. Žalovaný doprovodil své vyjádření dopisem ředitelky odboru Evropské fondy Ministerstva financí ze dne 18.8.2023 adresovaným vrchnímu řediteli Sekce fondů EU Ministerstva průmyslu a obchodu, obsahujícím stanovisko, že dokumenty Auditů Evropské komise představují bezpochyby i nadále překážku certifikace výdajů projektů, které byly v rámci Auditů ze strany Evropské komise označeny za nezpůsobilé.
54. Žalobce v podání ze dne 19. 6. 2024 zejména v reakci na vyjádření žalovaného a judikaturu Nejvyššího správního soudu poukázal na odlišný rozhodovací důvod, na kterém žalovaný oproti Ministerstvu průmyslu a obchodu své rozhodnutí založil. Žalovaný své závěry vystavěl na existenci střetu zájmů, nikoli na riziku neproplacení poskytnutých finančních prostředků. I ve vyjádřeních v průběhu řízení žalovaný neexistenci zdroje financování označoval jen za podpůrný argument. V nynějším řízení je proto nutné ověřit, zda byl závěr o porušení § 4c zákona o střetu zájmů podložený a odůvodněný, pro což jsou ovšem rozhodnutí Nejvyššího správního soudu irelevantní. Nadto je dán jiný skutkový stav (neexistence pozice Ing. A. Babiše jako člena vlády).
55. V závěrečném vyjádření ze dne 11.9.2024 žalovaný zdůraznil, že hlavním důvodem ukončení administrace byly závěry auditorů Komise učiněné během auditního šetření, které mají přímý odraz v obsahu prováděcího rozhodnutí. Právě jím byly z financování EU vyloučeny výdaje na projekt společnosti SCHROM FARMS, spol. s r.o. V důsledku této skutečnosti je nepochybné, že Komise by postupovala obdobným způsobem také u žalobce. Porušení § 4c zákona o střetu zájmů nebylo hlavním důvodem vydání napadeného rozhodnutí. Logicky proto nebylo třeba provádět výklad citovaného ustanovení, zakládat do správního spisu důkazní prostředky ani se podrobně vypořádávat s námitkami vztahujícími se k výkladu předmětného ustanovení. Žalovaný mohl své závěry postavit na volné správní úvaze, přičemž její meze nepřekročil ani ji nezneužil.
56. Žalovaný odmítl, že by rozhodoval na základě téhož důvodu jako Ministerstvo průmyslu a obchodu. Tento rozdíl plyne z odlišného okamžiku vydání správních rozhodnutí, zatímco Ministerstvo průmyslu a obchodu přistoupilo k vydání rozhodnutí na základě předběžných závěrů auditního šetření, žalovaný rozhodoval v okamžiku, kdy závěry auditorů Komise vyjádřené ve formálním sdělení či souhrnné zprávě bylo možné vzhledem k vydání prováděcího rozhodnutí považovat za konečné. Žalovaný jakožto akreditovaná platební agentura mj. odpovídá za řízení a kontrolu výdajů z EZFRV, pokud tedy výstupy Komise v rámci auditního šetření obsahují závěry vztahující se ke způsobilosti projektů společností z koncernu AGROFERT, pak tyto závěry představují podstatnou okolnost, k níž bylo nutné přihlédnout.
57. K namítané změně skutkového stavu žalovaný uvedl, že pokud by další nepokračování Ing. A. Babiše ve funkci předsedy vlády bylo pro stanovisko auditorů Komise ve vztahu k žádostem podaným v rozhodném období natolik významné, nebylo by z jejich strany Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nutné i nadále pokračovat v Auditě v části týkající se nedodržení střetu zájmů. Pokud by žalovaný naopak dotaci poskytl, mohl by být jeho postup vnímán jako obcházení unijních pravidel.

VII. Jednání před soudem

58. Zástupkyně žalobce v rozsáhlém přednesu vyzdvihla náledující žalobní argumenty.
59. Předně upozornila, že nosným důvodem zamítnutí žádosti o dotaci bylo údajné porušení § 4c zákona o střetu zájmů a z něho plynoucí obava z neproplacení dotace Evropskou komisí, tedy zákaz poskytnutí dotace podle § 4c zákona o střetu zájmů. Zástupkyně toto deklarovala na základě citace ze závěru napadeného rozhodnutí *„Při poskytnutí dotace žadateli na základě podané žádosti o dotaci by došlo v důsledku existence střetu zájmů ve smyslu ustanovení § 4c zákona o střetu zájmů k poskytnutí dotace v přímém rozporu s platnými a účinnými právními předpisy“*. K tomu namítala, že na důvody rozhodnutí by mělo být usuzováno striktně pouze z napadeného rozhodnutí, nikoliv následných vyjádření žalovaného, který se snaží účelově na předmětný případ aplikovat rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v případech, kdy bylo společnostmi skupiny AGROFERT žalováno neposkytnutí dotace Ministerstvem průmyslu a obchodu. O žádné jiné ustanovení se žalovaný neopírá, neopírá se zejména o čl. 61 Finančního nařízení, kterým je argumentováno v odůvodnění zamítavých rozsudků senátů 17A a 3A v obdobných věcech, a to ačkoliv ve správním soudnictví je podle ustálené judikatury zakázáno doplňovat nebo nahrazovat odůvodnění přezkoumávaných rozhodnutí.
60. Zástupkyně žalobce uvedla, že v přezkumu je třeba se zabývat důvody, pro které žádost o dotaci žalobce ve skutečnosti zamítnuta byla. Tím bylo ust. § 4c zákona o o střetu zájmů, přičemž žalovaný vycházel ze skutkového stavu, který v době rozhodování již více než rok neplatil. Zásadní odlišnost od případů dotací u Ministerstva průmyslu a obchodu je v tom, že zatímco ust. § 4c zákona o střetu zájmů zakazuje poskytnout dotaci pouze společností, které jsou ovládány členy vlády a vedoucími ústředních správních orgánů, Ing. A. Babiš nebyl v době rozhodování již více než rok předsedou vlády. Hypotéza § 4c tudíž nebyla naplněna ve svém úplně nejzákladnějším znaku, a to je existence relevantního veřejného funkcionáře. Současně ale nebyla naplněna ani základní premise auditních výstupů, které vycházejí z předpokladu, že pan A. Babiš je předsedou vlády a tento předpoklad se line závěry auditních výstupů, jak již konstatovalo několik senátů městského soudu. Tuto skutečnost měl žalovaný řádně zohlednit ve svém správním uvážení. Zástupkyně citovala z auditního výstupu komise - Formálního sdělení na str. 29, že veškeré dotace poskytnuté skupině AGROFERT po dni 1. září 2017 jsou v rozporu s § 4c zákona o střetu zájmů, jestliže žádost byla podána dne 1. září 2017 nebo po tomto datu a současně dotace byla poskytnuta v době, kdy byl Ing. A. Babiš veřejným funkcionářem ve smyslu uvedeného zákona. To, že se auditní výstupy nemají použít na projekty, o niž je rozhodováno v době, kdy pan A. Babiš není veřejným funkcionářem ve smyslu § 2 odstavce 1 písmene c) zákona o střetu zájmů, je ostatně v auditní zprávě výslovně uvedeno, např. na str. 69 Formálního sdělení, kde se výslovně uvádí, že auditori berou na vědomí, že Ing. A. Babiš nebyl v období od 25. května do 5. prosince 2017 veřejným funkcionářem. Poté z toho vyvozují, že se § 4c českého zákona o střetu zájmů nevztahuje na žádné projekty skupiny AGROFERT, pro něž bylo vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace v období od 25. května do 5. prosince 2017, kdy nebyl žádným relevantním veřejným funkcionářem. Je zcela evidentní, že Komise omezuje své závěry o neproplacení dotací striktně na období, kdy je Ing. A. Babiš veřejným funkcionářem. Následná dlouhá doba, po kterou trvalo vypracování auditních výstupů a Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

smírčí řízení, které vedla Česká republika s Evropskou komisí na tom nemůže ničeho změnit. Zrovna případ SCHROM FARMS spol. s r.o. splňuje jak podmínku, že žádost byla podána po tom relevantním datu, tak zároveň podmínku, že pan Babiš byl veřejným funkcionářem a tím se odlišuje od zde posuzovaného případu. Žalovaný nyní běžně společnostem koncernu AGROFERT dotace poskytuje. A za nezpůsobilé je nepovažuje. Jediný rozdíl opravdu je to, kdy byla podána ta žádost o dotaci. Ust. § 4c Toto ustanovení reguluje pouze postup poskytovatele dotace nikoliv to, kdo a kdy podá žádost. Toho si zjevně byla vědoma i Komise, když část dotací již v r. 2017 považovala za souladné s § 4c zákona o střetu zájmů. Ustanovení § 4c neřeší ani otázku, o jaké projekty se jednalo a pojem projektu nemá nic společného s pojmem žadatel. Způsobilost žadatele je zcela separátní otázkou, kterou je třeba posuzovat výlučně k okamžiku rozhodování správního orgánu, což je ve správním právu obecným pravidlem. I kdyby tomu však bylo jinak, platí, že pokud žalovaný řádně neposoudil naplnění podmínek § 4c v okamžiku, kdy vydával rozhodnutí, tak nemůže presumovat, že toto ustanovení bylo porušeno, žádná taková skutková zjištění ani posouzení nejsou v napadeném rozhodnutí obsažena.

61. Zástupkyně žalobce dále argumentovala tím, že Komise upustila od posuzování čl. 61 Finančního nařízení v konečných závěrech Auditů a na str. 30 konstatovala, že článek 61 považuje za vyřešený tím, že se aplikuje § 4c zákona o střetu zájmů. Základním skutkovým předpokladem bylo, zda Ing. A. Babiš byl v době poskytování dotace účastníkem finančních operací, tj. osobou podílející se na kontrole a řízení plnění rozpočtu unie. Čl. 61 Finančního nařízení na něj mohl dopadat jedinečně za předpokladu, že Ing. A. Babiš se skutečně nějak podílel na rozhodování o poskytnutí dotace. V dané věci však rozhodoval žalovaný a v napadeném rozhodnutí nejsou naprosto žádná skutková zjištění ohledně toho, jak by se Ing. A. Babiš měl podílet na rozhodování žalovaného a pokud ano, pak by žalovaný měl učinit opatření k zamezení jeho účasti na takovém rozhodování.
62. Další odlišnost žalobce spatřuje v tom, že ust. § 4c zákona o střetu zájmů zakazovalo poskytování dotací podle rozpočtových pravidel investičních pobídek. Ale žalovaný podle rozpočtových pravidel nikdy žádné dotace neposkytoval a takový proces má docela zásadní odlišnosti. Žalovaný má svůj vlastní rozpočet, nehopodará s rozpočtovými prostředky. Ústavní soud (při rozhodování ve věci lex Babiš) k ust. § 4a až 4c zákona o střetu zájmů výslovně konstatoval, že tato ustanovení je potřeba interpretovat restriktivně, protože zasahují do základních práv různých osob. Mimo jiné šlo i o právo na výkon politické funkce. Přitom, pokud ust. § 4c má být vykládáno restriktivně, není možno ho rozšířit na další poskytování dotací podle jiných právních předpisů. Žalobce má za to, že žalovaný tedy nerespektoval meze správního uvážení, když auditní výstupy dezinterpretoval a v důsledku toho aplikoval na jiný skutkový stav, než o které se auditní výstupy opíraly. První předpoklad by byl, aby byl Ing. A. Babiš relevantním veřejným funkcionářem a druhým důvod je, že žádné konkrétní úvahy žalovaného nejsou v napadeném rozhodnutí ani obsaženy. Správní uvážení opírající se o dezinterpretované závěry Komise a účelově přehlíženou změnu skutkového stavu nemůže v intencích pravidel daných správním řádem, zákonem o SZIF a požadavkem na řádnost procesu obstát. Nenárokovost dotace, o které se opírá žalovaný, není legitimním důvodem žádného zamítnutí žádosti o dotaci. Nenárokovost je pouze jakýmsi právním rámcem, který poskytuje větší prostor pro správní uvážení, ale rozhodnutí musí stále spočívat na zákonných důvodech a konkrétních skutečnostech, které musí být přezkoumatelné a řádně zjištěné. I ve vztahu ke správnímu uvážení platí základní zásady správního řízení, zásada zákonnosti a povinnost správního orgánu řádně zjistit skutkový stav.
Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

63. Zástupkyně žalobce založila do spisu k důkazu dopis, tzv. „lifting letter“, z kterého má vyplývat, že již před vydáním napadeného rozhodnutí Komise sdělila České republice, že má Audit za vyřízený, že už nepozastavuje žádné platby, že už není potřeba uvádět, které dotace jsou poskytovány společností skupiny AGROFERT. Takže tvrzení žalovaného principem prevence, nemají žádný rozumný podklad.
64. Uvedené výhrady a argumentace zástupkyně žalobce s odkazem na časové odstupy dokumentů Auditů ještě shrnula v závěrečném návrhu na rozhodnutí soudu.
65. Přednes zástupce žalovaného.
66. Zástupce žalovaného nejprve přestřel právní rámec svého rozhodování. Uvedl, že na uzavření dohody o poskytnutí dotace, resp. na vlastní poskytnutí dotace z programu rozvoje venkova České republiky není právní nárok a poskytnutí dotace závisí na správním uvážení žalovaného, přičemž právě nenárokový charakter dotace je také určující pro meze soudního přezkumu spočívající v tom, zda správní orgán z mezí správního uvážení nevybočil či zda správní uvážení nezneužil. V tomto směru je klíčové, z čeho vycházelo a o co se opíralo napadeného rozhodnutí.
67. Důvodem napadeného rozhodnutí není samotná nenárokovost dotace a stejně tak není důvodem napadeného rozhodnutí porušení § 4c zákona střetu zájmů ve smyslu žalobcovy argumentace. Hlavním důvodem byly závěry auditorů Evropské komise o nezpůsobilosti žadatelů z koncernu AGROFERT, kterým byly z financování z unijního rozpočtu vyloučeny výdaje na projekt společnosti SCHROM FARMS, spol. s r.o., která se ze skutkového a právního hlediska nacházela v totožném postavení jako žalobce. Zástupce uvedl, že smyslem citovaných pasáží k § 4c zákona o střetu zájmů bylo především poukázat na závěry auditorů Evropské komise, které mohou mít potenciálně významný vliv na proplacení příslušné části dotace z unijního rozpočtu. Zbývající část vlastního odůvodnění rozhodnutí neimplikuje závěr o tom, že ust. § 4c zákona o střetu zájmů je hlavním důvodem vydání napadeného rozhodnutí. Z dlouhodobé úřední činnosti žalovaného je zřejmé, že pokud by založil svoje rozhodnutí na porušení § 4c zákona o střetu zájmů, tak by se musel v odůvodnění rozhodnutí vypořádat s podmínkami aplikovatelnosti daného ustanovení. Auditori Evropské komise se v rámci auditního šetření zabývali také dalšími žádostmi o dotaci, které byly podány společnostmi z koncernu AGROFERT v rozhodném období a opakovaně avízovali, že veškeré výdaje spojené s těmito projekty, resp. žádostmi o dotace by byly nezpůsobilé, a tedy by byly vyloučeny z financování EZFRV. Žalovaný má za to, že Evropská komise jednoznačně a opakovaně deklarovala svůj přístup ve vztahu k těmto žádostem o dotaci za předpokladu, že následně dojde ze strany Fondu k uzavření dohody o poskytnutí dotace a následně k jejímu proplacení. Tyto závěry byly činěny při vědomí přístupu žalovaného k předmětným žádostem o dotaci, který v návaznosti na obdržení předběžných závěrů auditního šetření přistoupil k pozastavení administrace žádosti o dotaci až do skončení auditního šetření. Nelogický je výklad, že pozbude-li Ing. A. Babiš postavení veřejného funkcionáře, pak se následně v rozporu se závěry auditního šetření dotace poskytnou.
68. Zástupce žalovaného dále rovněž z dokumentů vydaných Evropskou komisí v rámci auditního šetření citoval části, které navazují na citace zástupkyně žalobce, asice na str. 30 Formálního sdělení, kde auditori konstatují, že pokud jde o žádosti od společností ze skupiny AGROFERT, které byly podány po 1. září. 2017 a které dosud nejsou schváleny nebo i schváleny jsou, ale SZIF je zatím neproplatil, útvary Komise mají za to, že i v jejich případě

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

by se jednalo o dotace porušující § 4c zákona o střetu zájmů, a tedy o dotace v rozporu s platnými právními předpisy podle článku 6 Nařízení. Pokud by výdaje spojené s takovými dotacemi byly zahrnuty do platebního výkazu, byly považovány za neoprávněné. Obdobný závěr učinili auditoři komise například i na straně 33 Souhrnné zprávy, a tedy tyto závěry o nezpůsobilosti žadatelů z koncernu Agrofert vyvolávají důvodnou obavu, že poskytnuté dotace, by nebyly následně ze strany Evropské unie proplaceny, čímž by nebyl splněn předpoklad financování dotací z PRV a v konečném důsledku by byly financovány ze státního rozpočtu. Napadené rozhodnutí tedy stejně jako rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu vycházející také z Auditů, vychází také z principu prevence předcházení nesrovnalostem a vzniku finančních oprav. O tom svědčí odkaz na článek 85 Nařízení č. 1303/2012 na straně 10 napadeného rozhodnutí. Žalobce se opakovaně v průběhu celého řízení snaží svojí právní argumentací navodit mylný dojem, že hlavním důvodem pro ukončení administrace žádosti bylo porušení § 4c zákona o střetu zájmů a že je zapotřebí, aby žalovaný učinil vlastní posouzení § 4c zákona o střetu zájmů. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu, které byly vydány ve vztahu k žádostem o dotaci u Ministerstva průmyslu a obchodu, přinejmenším vyplývá, že poskytovatel dotace je oprávněn dotaci neposkytnout i bez nutnosti výkladu, resp. aplikace § 4c zákona o střetu zájmů za předpokladu, že svoje odůvodnění založí na právně relevantním důvodu, který bude odpovídajícím způsobem odůvodněn.

69. Zástupce žalovaného dále upozornil, že žalovaný odpovídá za řízení a kontrolu výdajů z EZFRV a jakožto akreditovaná platební agentura je i v souladu s ustálenou rozhodovací praxí městského soudu i Nejvyššího správního soudu povinen zohlednit závěry unijních orgánů, které by na poskytování dotací případně jejich následné proplácení mohli mít vliv, neboť stěžejním předpokladem je jejich spolufinancování z unijního rozpočtu. Tyto důvody vedly k pozastavení administrace žádosti o dotaci. To, že závěry auditorů Evropské komise jsou i nadále relevantní, podporuje i dopis ředitelky Odboru Ministerstva financí pro Evropské fondy ze srpna 2023, tedy z doby, kdy Ing. A. Babiš již téměř dva roky nebyl veřejným funkcionářem ve smyslu příslušného ustanovení zákona o střetu zájmů, v němž se uvádí, že překážka certifikace výdajů, které by potenciálně mohly být uskutečněny, stále trvá.
70. Dle žalovaného žalobce dále přehlíží další část odůvodnění napadeného rozhodnutí, která vysvětluje, že žalovaný je podle relevantních unijních předpisů povinen provádět kontrolu žádosti o dotaci s cílem ověřit podmínky způsobilosti pro podporu, přičemž zjistí-li se, že příjemce nesplňuje kritéria způsobilosti, požadovaná podpora se nevyplatí. Žalobce tedy musí být způsobilým pro přiznání dotace, a to mimo jiné z hlediska pravidel týkajících se střetu zájmů od podání žádosti o dotaci až do konce lhůty vázanosti projektu na jeho účel. V této souvislosti obsahuje napadené rozhodnutí odkaz na kapitolu 4 písm. k) Pravidel, podle něhož projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou od data podání žádosti o dotaci do konce lhůty vázanosti projektu na jeho účel, čímž je vymezeno vlastně rozhodné období, kdy nesmí nastat nezpůsobilost žadatele žádat o dotaci, resp. příjemce dotace, přičemž existence této případné nesrovnalosti, resp. její následek. Následek této případné nesrovnalosti je uveden v kapitole 4 písmeno d) Pravidel, které stanoví, že v celém průběhu administrace a po celou dobu lhůty vázanosti projektu na jeho účel je SZIF oprávněn dotaci neposkytnout, neproplatit nebo zahájit řízení o vrácení neoprávněné platby dotace, pokud příjemce dotace nesplnil podmínku, resp. podmínky stanovené v Pravidlech/Dohodě. Dle žalovaného pojmy „projekt“ a „žadatel o dotaci“ jsou pojmy, které nelze vnímat izolovaně a

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

dotaci je možné poskytnout pouze v případě závěrů o kumulativním naplnění obou těchto pojmů.

71. S ohledem na znění těchto ustanovení Pravidel ve vzájemném spojení s důvodem ukončení administrace žádosti nemůže nic změnit ani skutečnost, že došlo ke změně skutkového stavu spočívající v pozbytí postavení Ing. A. Babiše jako předsedy vlády. V této souvislosti zástupce žalovaného poukázal na širší rozsah aplikovatelnosti čl. 61 Finančního nařízení než jen na samotný okamžik poskytnutí dotace, neboť se vztahuje na celý proces od vytváření základních podmínek pro poskytnutí dotace až po její samotné vlastní poskytnutí. To znamená, že pokud Ing. A. Babiš mohl být, byť potenciálně, zapojen do přípravy Pravidel, které vytvářejí určitý rámec pro poskytování dotací z PRV, i v takovém případě může být tato skutečnost relevantní z hlediska střetu zájmů. Žalovaný má tedy za to, že v rámci napadeného rozhodnutí byla v rámci posledního odstavce odpovídajícím způsobem reflektována změna skutkového stavu, resp. její nerelevance pro případ žalobce, proto je správní uvážení žalovaného úplné, přezkoumatelné a jsou z něho dostatečným způsobem identifikovatelné důvody pro ukončení administrace žádosti.
72. V závěru svého přednesu zástupce žalobce upozornil na to, že závěr o nezpůsobilosti žalobce z hlediska § 4c zákona o střetu zájmů učinila Evropská komise, a protože o poskytnutí dotace je vedeno sdílené řízení a spolufinancování z unijního i českého rozpočtu, bylo nezbytné, aby žalovaný přihlédl k závěrům unijního orgánu, a to především proto, aby nedošlo ke vzniku situace, kdy k proplacení dotace, předpokládaného z unijního rozpočtu, nedojde.
73. Návrhy důkazů žalobce považoval žalovaný za irelevantní, neboť se vztahovaly k vlasnímu ust. § 4c) zákona o střetu zájmů, ačkoliv žalovaný sám aplikovatelnost tohoto ustanovení neposuzoval. K důkazu listinou, kterou je dopis Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25.7.2024, předloženého zástupkyní žalobce při jednání před soudem, zástupce žalovaného uvedl, že se týká poskytování dotací Ministerstva průmyslu a obchodu v jiném právním rámci, a proto tento důkaz rovněž považoval za nerelevantní.
74. Soud v průběhu jednání rozhodl o návrzích důkazů žalobce v jeho žalobních podáních i o důkazu listinou, předloženou při jednání před soudem, tak, že důkazy navržené v žalobních podáních neprovedl, neboť zčásti jde o listiny založené ve správním spise, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází, a z části neseznal jejich potřebnost k dokazování z hlediska skutkové a právní podstaty předmětného sporu. Soud však provedl důkaz listinou – dopisem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 7. 2024 ve věci žádosti žalobce o informaci a jeho přílohou, kterou je odpověď Evropské komise, tzv. „lifting letter“ ze dne 21. 10.2022.

VIII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

75. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
76. Před vlastním posouzením věci soud uvozuje, že v dané věci rozhodoval při vědomí skutečnosti, že v obdobných věcech žalobce již rozhodovaly jiné senáty Městského soudu v Praze. Rozhodnutí devátého senátu v této věci, předchází odlišný rozsudek osmnáctého senátu Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2024 , č.j. 18A 2/2023-155, avšak i souladné Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

rozsudky sedmnáctého a třetího senátu Městského soudu v Praze (č.j. 17 A 25/2023 ze dne 24. 6. 2024 a č.j. 3A 4/2023 – 138 ze dne 16. 7. 2024).

77. A) Soud při posouzení v této věci vyšel z následující právní úpravy a Pravidel:
78. Podle § 11 odst. 5 zákona o SZIF na uzavření dohody o poskytnutí dotace podle odstavce 4 není právní nárok. Pokud Fond žádosti o dotaci před datem uzavření dohody podle odstavce 4 nevyhoví, sdělí písemně a bez zbytečného odkladu žadateli důvody nevyhovění. Proti tomuto sdělení se nelze odvolat. Obnova řízení se nepřipouští. Přezkumné řízení se nepřipouští, s výjimkou postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu. V případě, že by toto sdělení Fondu bylo v rozporu s podmínkami, za kterých je poskytována dotace, ministerstvo jej usnesením zruší. Na postup ministerstva při vydání usnesení podle předchozí věty se přiměřeně použijí ustanovení správního řádu o přezkumném řízení.
79. Z ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF vyplývá nenárokový charakter dotace, o kterou žalobce žádal. Nárok na poskytnutí dotace žadatelům o dotaci vzniká až uzavřením dohody o poskytnutí dotace (viz § 11 odst. 4 zákona o SZIF). Nemá-li žadatel o dotaci právní nárok na její poskytnutí, nemůže její poskytnutí legitimně očekávat (ve smyslu ochrany ústavního práva na majetek), blíže viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015 č. j. 9 Ads 83/2014-46.
80. Citované zákonné ustanovení podmiňuje posouzení a rozhodnutí o žádosti o dotaci, resp. uzavření dohody o poskytnutí dotace volnou správní úvahou žalovaného, zda a případně za jakých podmínek, žadateli dotaci poskytne. V případě nevyhovění žádosti se soudní přezkum takového rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. omezuje na posouzení toho, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení, či zda je nezneužil, zejména zda je správní uvážení logickým vyústěním řádného vyhodnocení skutkových zjištění. Z výše uvedeného vyplývá, že zákon o SZIF nevyklučuje soudní přezkum rozhodnutí o ukončení administrace žádosti o dotace, avšak tento se omezuje pouze na posouzení řádného procesu, který garantuje ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za podmínek stanovených obecným způsobem (obdobně výše uvedený rozsudek rozšířeného senátu).
81. Administrace žádosti v dané věci se řídila následující úpravou Pravidel:
82. Podle kapitoly 4 písm. d) obecné části Pravidel v celém průběhu administrace a po celou dobu lhůty vázanosti projektu na účel je SZIF oprávněn dotaci neposkytnout, neproplatit, nebo zahájit řízení o vrácení neoprávněné platby dotace, pokud příjemce dotace nesplnil podmínku/podmínky stanovené v Pravidlech/Dohodě.
83. Podle kapitoly 4 písm. k) obecné části Pravidel projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou od data podání Žádosti o dotaci do konce lhůty vázanosti projektu na účel.
84. Podle kapitoly 4 písm. mm) obecné části Pravidel žadatel/příjemce dotace se musí zdržet jednání, které by vedlo ke střetu zájmů dle článku 61 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
85. Podle kapitoly 4 písm. nn) první věty obecné části Pravidel v případě probíhajícího auditu/kontroly, kdy je příslušnými orgány EU či ČR (např. orgány státní kontroly, Evropská komise, Certifikační orgán, Evropský účetní dvůr apod.) učiněno zjištění, které Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

vyjadřuje pochybnost o plnění podmínek poskytnutí dotace, je SZIF oprávněn učinit nezbytné administrativní kroky k ochraně veřejných finančních zájmů – tímto krokem může být pozastavení administrace Žádosti o dotaci nebo Žádosti o platbu.

86. Podle čl. 61 odst. 1 Finančního nařízení účastníci finančních operací ve smyslu kapitoly 4 této hlavy a jiné osoby, včetně vnitrostátních orgánů na všech úrovních, podílející se na plnění rozpočtu v přímém, nepřímém a sdíleném řízení, včetně přípravy na tuto činnost, na auditu nebo na kontrole, se zdrží jakéhokoli jednání, jež by mohlo uvést jejich zájmy do střetu se zájmy Unie. Přijmou rovněž vhodná opatření, která u funkcí v rámci jejich odpovědnosti zamezí vzniku střetu zájmů, a která řeší situace, jež lze objektivně vnímat jako střet zájmů.
87. B) Posouzení věci městským soudem
88. Soud předně nesdílí výhrady žalobce uplatněné *v prvním a druhém žalobním bodu*, v nichž žalobce namítal absenci odůvodnění napadeného rozhodnutí pro nedostatek vlastních úvah žalovaného a vnitřní rozpornost rozhodnutí. Oporu v odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá tvrzení žalobce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl žádné vlastní úvahy a že napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu, tedy že není řádně odůvodněno. Napadené rozhodnutí sice obsahuje rozsáhlou pasáž citace Formálního sdělení Auditů, přičemž zároveň žalovaný i na toto sdělení a rovněž Souhrnnou zprávu a Prováděcí rozhodnutí četně odkazuje. Z napadeného rozhodnutí však současně vyplývá, proč tak bylo žalovaným činěno. Žalovaný zvolil tuto konstrukci napadeného rozhodnutí nejen z důvodu, aby na ně mohl následně odkazovat (což činí i ve vztahu k Souhrnné zprávě a Prováděcímu rozhodnutí), ale i proto, aby tím podtrhl význam skutečnosti, že při administraci žádosti o dotaci, jakož i při provádění kontroly, je žalovaný povinen zohlednit, jakým způsobem jsou v daném případě relevantní právní předpisy vykládány unijními orgány. Tímto způsobem, tedy právě obsáhlou citací Formálního sdělení, poukazy na Souhrnnou zprávu a Prováděcí rozhodnutí, žalovaný zdůraznil, jaký význam má postoj Komise vyjádřený v těchto dokumentech, a to s ohledem na ochranu veřejného zájmu spočívající v tom, že dotace vyplacené příjemcům ze strany žalovaného nebudou následně předmětem finanční opravy dle čl. 85 nařízení č. 1303/2013, a tedy nepovedou k zátěži veřejného rozpočtu nad rámec předpokládaných výdajů. Z napadeného rozhodnutí tak jednoznačně vyplývá, že rozsáhlá citace uvedených dokumentů byla dána tím, že se žalovaný snažil promítnout postoj Komise do své rozhodovací praxe tak, aby předešel finančním opravám, ke kterým Komise v minulosti již přistoupila (viz Prováděcí rozhodnutí).
89. V rámci správního uvážení nemohl žalovaný a ani soud v přezkumu odhlédnout kromě výchozí dílčí skutečnosti, že na dotaci není právní nárok, ani od dvou zásadních skutečností v této věci, asice, že Projekt byl spolufinancován z unijních prostředků a že právní dokumenty (např. ve formě nařízení) jsou pro Českou republiku, včetně žalovaného, závazné a že žalovaný v tomto řízení nemohl odhlédnout od zcela jasného závěru dokumentů Komise jemu zaslaných jako výstupu provedeného Auditů. Srovnatelným a stěžejním důvodem byla ochrana veřejného zájmu spočívajícího v tom, že dotace vyplacené příjemcům ze strany žalovaného nebudou následně předmětem finanční opravy dle čl. 85 nařízení č. 1303/2013, a tedy nepovedou k zátěži veřejného rozpočtu nad rámec předpokládaných výdajů, tj. princip prevence. Z uvedeného vyplývá, že rozsáhlá citace Formálního sdělení, resp. Souhrnné zprávy v napadeném rozhodnutí byla dána tím, že bylo nezbytné, aby žalovaný promítl postoj Komise k možnosti proplacení výdajů z prostředků EU do své rozhodovací praxe a to, aby předešel finančním opravám, ke kterým Komise Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

v minulosti již přistoupila (viz. Prováděcí rozhodnutí). Z uvedeného důvodu se ostatně žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí i tím, zda lze závěry Komise ve Formálním sdělení, resp. v Souhrnné zprávě vztáhnout i na projednávaný případ. Žalovaný dospěl k závěru, že závěry Komise ve Formálním sdělení, resp. v Souhrnné zprávě se použijí analogicky v plném rozsahu. Protože žalovaný měl za to, že i v případě žádosti žalobce je zde reálné riziko, že bude Komisí přistoupeno k finančním opravám, ukončil administraci žádosti žalobce.

90. Uvedené je naprosto zřejmé ze str. 10 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný odkazuje na zdroj financování PRV z prostředků Evropské unie, na odpovědnost České republiky jako členského státu EU dle čl. 36 odst. 3 Finančního nařízení, na hrozbu finanční opravy dle čl. 85 Nařízení č. 1303/2013 a na výklad relevantních právních předpisů unijními orgány včetně přihlédnutí k veřejnému zájmu. To vše koncipovalo správní uvážení žalovaného a odůvodnění napadeného rozhodnutí tak nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění a vydané v rozporu s § 68 správního řádu, jak tvrdí žalobce. V souzené věci totiž šlo o odůvodnění respektující skutkově výsledky auditních zjištění Evropské komise a právně respektující a aplikující nařízení Evropského Parlamentu a Rady týkajících se nakládání s finančními prostředky a sdílené odpovědnosti Komise a členských států EU. Na základě uvedeného má soud za to, že obsahem napadeného rozhodnutí je soudem přezkoumatelná správní úvaha. Žalobci bylo srozumitelně vysvětleno, z jakého důvodu žalovaný ukončil administraci jeho žádosti.
91. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy v rámci správního uvážení je třeba číst a vnímat tak, že pokud je zde poukazováno na § 4c zákona o střetu zájmů, nebylo tak činěno proto, že by důvodem ukončení administrace žádosti žalobce byl střet zájmů na straně Ing. A. Babiše, posouzený žalovaným samotným v rámci vnitrostátního předpisu, ale skutečnost, že ze závěrů Auditů vyplynula obava žalovaného, že jím vyplacené dotace budou následně předmětem finančních oprav a tato obava, toto riziko a snaha zabránit nesrovnalostem, jsou více než zřejmé. Otázkou střetu zájmů Ing. A. Babiše se proto sám žalovaný v napadeném rozhodnutí nikterak blíže nezabýval, neboť závěr o ní byl převzat z Formálního sdělení a Souhrnné zprávy ze stejného důvodu tak nečiní ani soud. Uvedené pak dokládá závěr odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého finanční prostředky poskytnuté Žadateli na základě podané Žádosti o dotaci by tak byly (v případě jejich zahrnutí do platebního výkazu), ze strany orgánů EU považovány za neoprávněné, pročez by došlo (stejně jako v případě dotace poskytnuté společnosti SCHROM FARMS spol. s r. o. k jejich vyloučení z financování v rámci EZFRV. Fond by následně byl povinen přistoupit v souladu s ust. § 11a odst. 1 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a Nařízením č. 1306/2013, resp. prováděcím nařízením Komise č. 809/2014, ke zpětnému vymožení neoprávněně poskytnuté dotace.
92. Pokud Komise dospěla ve skutkově obdobném případě (SCHROM FARMS, spol. s r.o.) k závěru o existenci střetu zájmů ve smyslu § 4c zákona o střetu zájmů a v návaznosti na to přistoupila k finanční korekci, *nebylo na žalovaném, aby rozebíral podmínky korekce* a stavěl proti nim oponenturu v tomto řízení ve věci žalobce, bylo na něm, aby v rámci svého uvážení takový závěr promítl do své rozhodovací praxe. To *nelze* posoudit tak, že shora popsáná úvaha správního orgánu vybočila z mezí správního uvážení a že ho zneužila. Právě opačné tvrzení by přehlíželo skutkový závěr Auditů a postup v souladu s veřejným zájmem na ochraně veřejného rozpočtu. V tomto ohledu soud připomíná, že na žalovaného dopadá Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o finanční kontrole“) [viz § 1 zákona o finanční kontrole, § 9a písm. e) zákona o SZIF]. Žalovaný tak byl povinen *prověřit správnost operace zejména ve vztahu k dodržení kritérií stanovených pro hospodárný, efektivní a účelný výkon veřejné správy* [§ 13 odst. 2 písm. b) bod 2 prováděcí vyhlášky č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon o finanční kontrole] a *ve vztahu k dodržení opatření k vyloučení nebo zmírnění provozních, finančních, právních a jiných rizik, která se při uskutečňování připravované operace mohou vyskytnout* [§ 13 odst. 2 písm. c) prováděcí vyhlášky], jakož i *prověřit, zda připravovaná operace byla prověřena v souvislosti s rozpočtovými riziky, která se při jejím uskutečňování mohou vyskytnout, zejména v souvislosti s dopadem uskutečnění operace na zdroje financování činnosti orgánu veřejné správy (...), a zda byla stanovena opatření k vyloučení nebo zmírnění těchto rizik* [§ 13 odst. 4 písm. d) prováděcí vyhlášky]. Úvahu žalovaného tak soud považuje za logickou. Soud úvaze žalovaného, na jejímž základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, tak nemá co vytknout. Jak zdejší soud konstatoval již v rozsudku ze dne 8. 3. 2023, č. j. 9 A 128/2021-155, potvrzeném rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2024, č.j. 6 Afs 71/2013-87, akcent na opatrnost a prevenci při poskytování finančních prostředků ze státního, respektive veřejného rozpočtu nelze považovat za vybočení z mezí správního uvážení, natož za jeho zneužití.

93. Námitky žalobce, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem a zda byly hodnoceny důkazní prostředky, jak byly vykládány právní předpisy, které na věc dopadají, a jak se žalovaný vypořádal s námitkami žalobce, nemohou vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Předně námitka žalobce je položena v obecné rovině, kdy žalobce nekonkretizoval, jaké konkrétní důkazní prostředky nebyly hodnoceny, jaké konkrétní právní předpisy nebyly vyloženy a jaké konkrétní námitky nebyly žalovaným vypořádány. Zejména má soud za to, že s ohledem na důvod vydání napadeného rozhodnutí, tj. ochrana veřejného rozpočtu z důvodu reálného rizika neproplacení poskytnutých prostředků z EZFRV, jakékoliv hodnocení důkazních prostředků, výklad právních předpisů ze strany žalovaného, stejně jako vypořádání námitek nad rámec, případně v rozporu s Formálním sdělením, se Souhrnnou zprávou a s Prováděcím rozhodnutím nemohou na závěru žalovaného nic změnit.
94. Na uvedeném nic nemění skutečnost, že žalobce a ani společnost Agrofert, a.s. nebyli účastníky auditu. Audit není řízením o nároku, na poskytnutí dotace není právní nárok, přičemž žalovaný při rozhodování o poskytnutí dotace disponuje širokou volnou správní úvahou (viz výše). K obdobnému závěru ostatně dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 4. 2024, č. j. 6 Afs 71/2023-87.
95. Ostatně *druhý žalobní bod*, ve kterém žalobce, stejně jako při jednání před soudem namítal nepřezkoumatelnost, zmatečnost a vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí, které dovozuje toliko z citací dokumentů Auditů, bez přihlédnutí k *vlastním* závěrům žalovaného, neshledal důvodným městský soud ani v jiné obdobné věci, byť s odlišným závěrem z jiného důvodu, v rozsudku ze dne 24. 6. 2024, č.j. 18 A 12/2023. V něm tento soud rovněž seznal, že žalovaný uvedenou citaci z Formálního sdělení a odkazy na Souhrnnou zprávu a Prováděcí rozhodnutí přestřel na podporu svého postupu a doprovodil je vlastními úvahami (bod 62 rozsudku). Zároveň tento soud dovedl i obavu žalovaného z poskytnutí dotace nezpůsobitelnému příjemci, a tedy i navazující hrozbu krácení finančních prostředků. Shodně také konstatoval, že žalovaný byl povinen zohlednit výklad

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

unijních orgánů – závěry Auditů jako vysoce relevantní pro národní orgány a nebylo pochybením, pokud je převzal do svého rozhodnutí (body 63 a 64 rozsudku).

96. Z uvedeného zcela jednoznačně vyplývá, že žalovaný měl nepochybně převzít a také převzal závěry Komise uvedené ve Formálním sdělení, resp. v Souhrnné zprávě a v Prováděcím rozhodnutí a z uvedeného důvodu na ně i čteně odkazoval. Napadené rozhodnutí neskýtá žádný podklad pro závěr, že by žalovaný závěry Komise jakkoliv zpochybňoval, případně s nimi polemizoval. Výše uvedené nemůže zvrátit stanovisko žalovaného ze dne 12. 9. 2019. Z hlediska soudního přezkumu je rozhodné odůvodnění napadeného rozhodnutí, nikoliv pouze jeden z podkladů jeho vydání, případně vyjádření k žalobě. Soud pak považuje za zcela přirozené, že se postoj žalovaného v průběhu řízení o žádosti vyvíjel, přičemž následně převážil postoj Komise. Uvedené bylo dáno i tím, že orgány Komise v rámci Auditů neakceptovaly námitky žalovaného a přistoupily k finančním opravám s dopadem do jeho veřejného rozpočtu. Bylo tedy dáno reálné riziko, že stejný přístup bude Komisí uplatněn i v předmětné žádosti žalobce. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí odpovídajícím způsobem vysvětlil, z jakého důvodu ukončil administraci žádosti žalobce, resp. proč byly zohledněny právě závěry Komise (viz výše). Přednes zástupkyně žalobce při jednání před soudem, který se nesl právě v duchu prvního a druhého žalobního bodu, že z napadeného rozhodnutí nejsou seznatelné důvody, vlastní zjištění, podklady a hodnocení střetu zájmů žalovaným podle § 4c) zákona o střetu zájmů, nemohl zvrátit náhled městského soudu na přezkoumatelnost a obsah odůvodnění rozhodnutí.
97. Odkaz žalobce na rozsudek zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2022, č. j. 14 A 224/2021-145, neobstojí. Uvedený rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2023, č. j. 9 Afs 9/2023-58.
98. Soud nepřisvědčil ani námitkám *třetího žalobního bodu*, ve kterém žalobce vytýkal neúplnost správního spisu. Při posouzení uvedené otázky soud vyšel ze zjištění, že součástí žalovaným předloženého správního spisu je mj. Formální sdělení, Souhrnná zpráva a Prováděcí rozhodnutí, tedy veškeré podklady, které byly podkladem pravého důvodu napadeného rozhodnutí. S těmito podklady měl žalobce možnost se seznámit a případně se k nim vyjádřit. Tvrzení žalobce, že obsahem správního spisu nejsou statuty svěřenských fondů, případně další podklady, ze kterých vycházela Komise, nemůže založit nezákonnost napadeného rozhodnutí. I kdyby statuty svěřenských fondů, případně další podklady byly součástí správního spisu, nic by to nemohlo změnit na podstatném důvodu vydání napadeného rozhodnutí, jímž byla reálná obava z neproplacení dotace, tzn. uplatnění oprav ze strany Komise a ochrana veřejného rozpočtu.
99. Soud nemůže přisvědčit žalobci, že závěry Auditů nejsou procesně způsobilým důkazem. Jak Formální sdělení, tak Souhrnná zpráva obsahují nejen skutková zjištění, ale zejména podrobné hodnocení orgánů Komise včetně vypořádání námitek České republiky. Tyto dokumenty pak byly podkladem pro vydání Prováděcího rozhodnutí. Prováděcím rozhodnutím došlo ve smyslu čl. 52 nařízení č. 1306/2013 k realizaci finančních oprav, a to s definitivní platností. Uvedené dokumenty a jejich obsah jsou *tím skutkovým zjištěním* v dané věci, které žalovaný podrobil hodnocení z hlediska správního uvážení o možnosti dále vést administraci žádosti žalobce pro účely poskytnutí dotace z evropských fondů. Žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí tedy vycházel z podkladů, které jednoznačně a finálně vyjadřují stanovisko Komise k dotaci poskytnuté společnosti SCHROM FARMS spol. s r.o. a společností náležejícím do skupiny AGROFERT. Z napadeného rozhodnutí a z dokladů Auditů vyplývá a mezi účastníky řízení je nesporné, v jakém období a v jakých Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

veřejných funkcích Ing. A. Babiš působil jako veřejný činitel (ministr financí, místopředseda a předseda vlády). Uvedené pak vstupuje do námitek změny skutkového stavu ve čtvrtém žalobním bodu. Avšak z hlediska námitky ve třetím žalobním bodu a s ohledem na vypořádání dvou předchozích žalobních bodů (prvního a druhého) soud neshledal neúplnost správního spisu, která by byla vadou řízení a měla by vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce tuto námitku rekrutuje jen z vlastního náhledu na to, jaké skutečnosti měl žalovaný sám posuzovat a odůvodnit (střet zájmů dle § 4c zákona o střetu zájmů), čemuž soud nepřisvědčil.

100. Důvodným soud neshledal *ani čtvrtý žalobní bod*, podle kterého žalovaný pominul změnu skutkového stavu, kterou spatřuje v tom, že Ing. A. Babiš již v době vydání napadeného rozhodnutí nebyl předsedou vlády.
101. Žalovaný závěr napadeného rozhodnutí postavil na skutečnosti, že v projednávaném případě došlo k porušení kapitoly 4 písm. k) obecné části A Pravidel, přičemž z citace uvedeného ustanovení (viz výše) jednoznačně vyplývá, že projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou od okamžiku podání žádosti. Žalobce podal žádost v době, kdy Ing. A. Babiš byl předsedou vlády ČR, konkrétně dne 28. 10. 2018. Ve funkci předsedy vlády byl jmenovaný v období od 6. 12. 2017 do 17. 12. 2021 Pravidla kapitoly 4 písm. k) obecné části A stanoví počátek souladu projektu s příslušnou právní úpravou výslovně již od okamžiku podání žádosti. I když žalovaný mohl citaci Pravidel v napadeném rozhodnutí rozvést, nic to nemění na skutečnosti, že Pravidla vyžadují, aby žádost (což zahrnuje i způsobilého žadatele) byla v souladu s právní úpravou již od okamžiku jejího podání, což v projednávaném případě naplněno nebylo. Citované pravidlo nelze s ohledem na čl. 61 Finančního nařízení vyložit jinak, než že střet zájmů je nezbytné posuzovat po celý průběh administrace žádosti, dle náhledu soudu zejména od jejího počátku, neboť možnost střetu zájmů je třeba odvíjet ponejvíce právě od doby podání žádosti, tj. od doby navazující na utvoření Pravidel, podle nichž se má podání žádosti a poskytnutí dotace řídit.
102. Článek 61 Finančního nařízení ze dne 18. 7. 2018 pak střet zájmů vnímá širěji. Na tento článek i sama Pravidla odkazují [viz kapitola 4 písm. mm) obecné části Pravidel], neboť výslovně žadatelům ukládají zdržet se jednání, které by vedlo ke střetu zájmů podle uvedeného ustanovení. Čl. 61 Finančního nařízení možný střet zájmů neomezuje pouze na samotné přiznání dotace, ale na širší proces, včetně přípravy, kontroly... a jiného jednání, které by mohlo vést ke střetu zájmů. Výkladem čl. 61 Finančního nařízení se podrobně zabýval zdejší soud např. v rozsudku ze dne 12. 4. 2021, č. j. 18 A 6/2020-224, a to se zřetelem k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/17, přičemž mimo jiné dospěl k závěru, že „*právo EU a jeho úprava střetu zájmů (resp. ochrany finančních zájmů EU obecně) je rozhodná nejen pro přijetí (přísnější) národní úpravy střetu zájmů a přezkumu její ústavnosti, ale také pro výklad a aplikaci v praxi – při výkladu sporných ustanovení zákona o střetu zájmů je podle Ústavního soudu nutné vycházet z jejich eurokonformního výkladu (srov. též body 108 a 109 nálezu)*“. Jestliže tedy orgány Komise na základě analyzované dokumentace zjistily možný vliv Ing. A. Babiše na rozhodnutí horizontálních orgánů (schvalována na úrovni vlády) při realokaci finančních prostředků mezi operačními programy a na řízení řídicích a kontrolních systémů operačních programů, je nutno při promítnutí tohoto auditního zjištění do rozhodovací činnosti žalovaného zohlednit unijní právní úpravu, konkrétně čl. 61 Finančního nařízení. Uvedené nařízení je závazným a přímo použitelným předpisem unijního práva. Podle čl. 3.2.2. „*Pokynů k zabránění střetu zájmů a jeho řešení podle finančního nařízení*“ se čl. 61 Finančního nařízení vztahuje na jakýkoli krok učiněný kýmkoli, kdo je odpovědný za Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

rozhodovací proces související s plněním rozpočtu EU a/nebo kdo tento proces může řídit a/nebo jej ovlivňovat. Podíl takové osoby však musí být dostatečně významný: musí mít určitou míru prostoru pro uvážení nebo kontrolu nad plněním rozpočtu (tj. pravomoc jednat nebo dávat pokyny těm, kdo jednají; poskytovat poradenství nebo stanoviska těm, kdo jednají). V následujících ustanoveních článku se uvádějí příklady osob na jakékoli úrovni podílejících se na plnění rozpočtu EU, a to včetně přípravy na tuto činnost, tudíž spadajících do oblasti působnosti článku 61, např. člen vlády, který má přímou nebo nepřímou pravomoc dávat pokyny nebo ovlivňovat orgán nebo útvar, jenž spravuje finanční prostředky EU (relevantní to je v případě, že *existuje riziko*, že tato pozice vyvolá konkrétní situace, při kterých by mohlo dojít ke střetu zájmů nebo které by jako střet zájmů mohly být vnímány). Jestliže tedy čl. 61 Finančního nařízení vnímá střet zájmů širěji, když jej neomezuje pouze na samotné přiznání dotace, ale na širší proces, včetně přípravy atd. je právě toto širší pojetí střetu zájmů při rozhodování žalovaného nutno zohlednit, a to tím spíš, je-li napadené rozhodnutí vystavěno na ochraně veřejného rozpočtu.

103. Žalovaný ostatně širší výklad situací dle čl. 61 Finančního nařízení z r. 2018 po vstoupení čl. 61 v platnost zmínil i v souvislosti se zjištěním Auditů a náhledem Komise (viz str. 7 napadeného rozhodnutí).
104. Na základě uvedeného má městský soud za to, že *relevantní skutkový a právní základ* je shodný s případy, kterými se zabývaly orgány Komise ve Formálním sdělení, resp. v Souhrnné zprávě. Jediným společníkem žalobce, resp. akcionářem stejně jako u společnosti SCHROM FARMS, spol. s r.o. je společnost Agrofert, a.s. Tato společnost byla vložena do svěrenských fondů, které ovládá Ing. A. Babiš, což bylo orgány Komise ve Formálním sdělení, resp. v Souhrnné zprávě, podrobně rozebráno. Žalobce v průběhu správního a soudního řízení nepředložil žádné důkazy, že by se tyto, pro posouzení rozhodné skutečnosti, jakkoli (ke dni podání žádosti) změnily. Nelze pochybovat, že by Ing. A. Babiš neměl přímý zájem na úspěchu společností patřících do skupiny AGROFERT. Ke dni podání žádosti žalobce byl současně Ing. A. Babiš předsedou vlády a podílel se na plnění rozpočtu EU v ČR. V této souvislosti soud odkazuje na části Formálního sdělení, resp. Souhrnné zprávy, zabývající se možnostmi vlády odvolat státního zaměstnance, dále zabývající se postavením Ing. A. Babiše jako člena Rady pro Evropské strukturální a investiční fondy a jeho vlivu na horizontální orgány, a konečně i na část zabývající se postavením Ing. A. Babiše jako osoby podílející se na plnění rozpočtu EU. Soud pro stručnost odkazuje na žalovaným citované pasáže Formálního sdělení, resp. Souhrnné zprávy, které jsou součástí napadeného rozhodnutí.
105. K poukazu žalobce, že auditní orgány neshledaly žádnou nesrovnalost v dotacích, které byly společností ze skupiny Agrofert poskytnuty v období od 25. 5. 2017 do 5. 12. 2017, kdy Ing. Babiš nebyl členem vlády, soud uvádí, že žalobce opomíjí skutečnost, že v dané věci jde o žádost ze dne 28.10.2018, o výklad čl. 61 Finančního nařízení z r. 2018, zároveň o auditní dokumenty zasílané národním orgánům od r. 2021 a napadené rozhodnutí je vystaveno na kapitole 4 písm. k) obecné části A Pravidel. Právě toto ustanovení vyžaduje, aby Projekt byl v souladu s příslušnou právní úpravou již od data podání žádosti. Pokud Pravidla odkazují obecně na Projekt, rozumí se tím i způsobilý žadatel. Projekt bez způsobilého žadatele totiž ztrácí své opodstatnění (projekt nemůže existovat bez žadatele a žadatel o dotaci nemůže existovat bez projektu). Stejně tak žalobce opomíjí skutečnost, že podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 4/17 je nutné při výkladu předmětných ustanovení zákona o střetu zájmů vycházet mimo jiné i z obsahu a účelu Finančního nařízení, zejména pak s přihlédnutím k Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

definici pojmu „střet zájmů“ obsažené v čl. 61 odst. 3 Finančního nařízení. Právě toto ustanovení, jak soud již uvedl výše, střet zájmů vnímá širěji, když jej neomezuje pouze na samotné přiznání dotace, ale na širší proces, včetně přípravy, kontroly atd. Ostatně přílišnou úzkost výkladu čl. 61 finančního nařízení orgány Komise českým orgánům výslovně vytknuly ve Formálním sdělení, resp. v Souhrnné zprávě, a to za současného zdůraznění účelu uvedeného článku.

106. Znění kapitoly 4 písm. k) obecné části A Pravidel a účel čl. 61 Finančního nařízení z r. 2018 ve spojení se závěry Auditů tedy opodstatněně vzbuzuje obavu žalovaného vyplývající z napadeného rozhodnutí, že i v projednávaném případě bude Komise přistoupeno k uplatnění finanční opravy, a to ze stejných důvodů, jaké byly shledány ve Formálním sdělení, respektive v Souhrnné zprávě, a činí tuto obavu odůvodněnou. V okamžiku, kdy došlo k vypsání *„Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014–2020, pro 7. kolo příjmu žádostí“*, na jejichž základě žalobce podal předmětnou žádost, byl Ing. A. Babiš předsedou vlády. Tedy v době předsednictví vlády Ing. A. Babiše byla vytvořena Pravidla, podle kterých žalobce podal žádost o dotaci, přičemž tato Pravidla byla vyhlášena ministrem zemědělství, tj. osobou, která byla do své funkce jmenována na návrh Ing. A. Babiše.
107. Omezení existence střetu zájmů pouze na okamžik vydání rozhodnutí by dle názoru soudu popřelo smysl celého tohoto institutu. Jeho účelem, resp. čl. 61 Finančního nařízení, je (dle Souhrnné zprávy) vyloučit všechny případné situace střetu zájmů jakékoliv osoby podílející se na plnění rozpočtu, a to včetně jeho přípravy. Bylo by proti smyslu tohoto institutu, aby žadatel byl ve střetu zájmů v okamžiku vydání příslušných pravidel, podle kterých se má řídit a žádat o dotaci, dále v okamžiku podání žádosti o dotaci, ale v konečném důsledku by střet zájmu u tohoto jedince byl vyloučen, protože v okamžiku rozhodnutí správního orgánu již by nebyl veřejným funkcionářem. Takovýto výklad by umožňoval obcházení účelu zohlednění střetu zájmů jako *okolnosti, vztahově se utvářející* nikoliv v určitý izolovaný časový okamžik, ale v průběhu doby působení a činnosti osob v politických veřejných funkcích, které vytvářejí riziko střetu zájmů v období tvoření pravidel pro dotace, avšak zejména v době podání žádosti o dotaci, a proto účinky této okolnosti dále v procesu administrace žádosti nelze vyloučit. Úvaha žalovaného založená na riziku a obavě ze střetu zájmů v době podání žádosti a ovlivňující tak administraci žádosti je z napadeného rozhodnutí zřejmá, je dostatečná, tedy i přezkoumatelná a nevzbuzuje pochybnosti o svém obsahu. Sama skutečnost, že žalovaný tuto úvahu neuvedl přímo k námitce žalobce ohledně změn skutkového stavu, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Pokud by soud měl napadené rozhodnutí zrušit jen z důvodu, že žalovaný tuto úvahu neuvedl v souvislosti s uplatněnou námitkou, jednalo by se o přepjatý formalismus.
108. Uvedené se ztotožnění soudu s důvody napadeného rozhodnutí tak mělo vliv i na to, proč soud při jednání neprovedl dokazování listinami navrženými v podané žalobě, které se týkaly vlastní otázky střetu zájmů, a proto je považoval za nadbytečné. Ostatně i v rozsudcích Nejvyššího správního soudu, které byly vydány k žádostem o dotaci u Ministerstva průmyslu a obchodu vyplývá, že poskytovatel je oprávněn neposkytnout dotaci i bez nutnosti aplikace ust. § 4c) zákona o střetu zájmů, pokud své odůvodnění založí za právně relevantním důvodem. Městský soud v této věci žalobce pak právně relevantní důvod v napadeném rozhodnutí shledal. Oproti tomu však provedl důkaz odpovědi Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25.7.2024 zasláné zástupkyni žalobce k její žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999Sb. a přiloženým dopisem Evropské Komise ze dne 21.10.2022 (tzv. Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

„lifting letter“), neboť jím dle žalobce mělo dojít ke zrušení varování Evropské komise ohledně proplácení dotací společností z koncernu Agrofert. Z obsahu dopisu Evropské komise, s nímž soud seznámil i žalovaného, však nevyplývají skutečnosti vypovídající přímo ke sporu v předmětné věci, jeho obsah se týká obecně zlepšení vnitrostátního systému řízení a kontroly dle čl. 61 Finančního nařízení, otázky přerušení platební lhůty a potvrzování (ne)způsobilých výdajů konkrétních operací u jiných operačních programů (nefinancovaných z EZFRV) a nelze z něj jednoznačně vyvodit zásadní změnu předchozího varování Evropské komise dopadající na dobu podání žádosti podle Pravidel ve věci žalobce.

109. Na základě shora uvedených důvodů soud nemohl přitakat ani *pátému žalobnímu bodu*, v němž žalobce v rozporu s předchozím apelem na posouzení střetu zájmů dle § 4c) zákona o střetu zájmů poukazuje na to, že ust. § 4c) cit. zákona na dotace poskytované žalovaným, mimo režim rozpočtových pravidel, vůbec nedopadá.
110. Je třeba znovu zopakovat, že napadené rozhodnutí není založeno na prokázání střetu zájmů, ale na objektivním riziku, že ze strany Komise bude uplatněna finanční oprava, a tedy že dotace poskytnuté žalovaným nebudou následně Komisí proplaceny. Žalovaný závěry Komise vyslovené ve Formálním sdělení a v Souhrnné zprávě svým posouzením nemůže jakkoli zvrátit. Takovou pravomoc žalovaného nezakládá zákon o SZIF a rovněž ani jiný právní předpis. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že připomínky, které byly ze strany ČR vůči závěrům orgánů Komise vzneseny a které napadaly použití § 4c) zákona o střetu zájmů obdobným způsobem, jak je to činěno v podané žalobě, nebyly shledány orgány Komise důvodnými. Vypořádání připomínek žalovaného je pak součástí Formálního sdělení, ale i v Souhrnné zprávě. Závěry Komise pak nemohou být překonány ani zdejším soudem.
111. Pro úplnost soud k aplikovatelnosti § 4c) zákona o střetu zájmů na zemědělské dotace odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2022, č. j. 18 A 27/2022-58 (body 37. a 38.), kde se k této otázce soud vyjádřil tak, že § 4c) zákona o střetu zájmů odkazuje na právní předpis upravující rozpočtová pravidla a v poznámce pod čarou skutečně uvádí jen zákon o rozpočtových pravidlech. To ovšem neznamená, že by § 4c) nedopadal i na zemědělské dotace, pročez uvedl důvody, které jej k tomuto závěru vedly. Ostatně i Evropská komise v Souhrnné zprávě na str. 29 pro účely jejich finančních zájmů z EU fondů odmítla přijmout odlišný výklad vnitrostátního předpisu - ust. § 4c) zákona o střetu zájmů podle toho, zda je zdrojem státní rozpočet či zdroje státních fondů - zde SZIF. Výslovně uvedla, že: „*Skutečnost, že Česká republika může vykládat své vnitrostátní právo způsobem, který vede k nekonzistentní ochraně jejich vlastních finančních zájmů však neznamená, že tak může činit i ve vztahu k dotacím ze zdrojů EU*“
112. Za dané situace soud nepovažoval za nutné pokládat Soudnímu dvoru předběžnou otázku, jak navrhoval žalovaný. Soud neshledal důvod k předložení předběžné otázky, která se předmětu řízení, jak byla žalovaným podána, nedotýká.
113. Závěrem soud uvádí, že při rozhodování zohlednil závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 17. 4. 2024, č. j. 6 Afs 71/2023-87, a ze dne 18. 4. 2024, č. j. 7 Afs 96/2023-90, neboť i po přihlédnutí k odlišnosti jednotlivých případů (ve věcech, kterými se zabýval Nejvyšší správní soud, nebyla společností náležejícím do skupiny AGROFERT poskytnuta dotace v řízení podle zákona o rozpočtových pravidlech) má soud za to, že v těchto rozsudcích byly řešeny obdobné otázky financování záměru z evropských

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

zdrojů a princip prevence, předcházení nesrovnalostem a ohrožení státního rozpočtu z důvodu Auditů lze vztáhnout i na projednávanou věc.

114. Jak již bylo výše uvozeno, senáty Městského soudu v Praze v obdobných věcech jako je žalobce rozhodovaly odchylně. Předně osmnáctý senát tohoto soudu rozhodl ve skutkově obdobném případě tak, že napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2024, č. j. 18 A 12/2023-155), a téhož dne rozhodl sedmnáctý senát tohoto soudu rovněž ve skutkově obdobném případě tak, že žalobu zamítl (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2024, č. j. 17 A 25/2023-140). Shodně žalobu zamítl i třetí senát Městského soudu v Praze dne 16. 7. 2024, sp. zn. 3A 4/2023. V těchto řízeních žalobci vznášeli shodné námitky, jakými se soud zabýval i v nyní řešené věci. Devátý senát konstatuje, že se ztotožnil s posouzeními, jakými věci posoudili sedmnáctý senát a následně i třetí senát tohoto soudu, a tedy neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným z důvodů uvedených v rozsudku č.j. zn. 18 A 12/2023-155. K odchýlení se od právního názoru osmnáctého senátu devátý senát nad rámec výše uvedeného ke změně skutkového stavu doplňuje následující.
115. Předně žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že podle platných účinných právních předpisů, tj. podle čl. 6 Nařízení č. 1303/2013 (použitelné právo) a kapitoly 4 písm. k) obecné části A Pravidel Projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou od data podání žádosti o dotaci do konce lhůty vázanosti projektu na účel. Podstatným je, že z napadeného rozhodnutí je nanejvýš zřejmá, respektive explicitně vyjádřená, *obava* žalovaného, že ze strany Komise bude přistoupeno k uplatnění finanční opravy. Tato *obava* přitom pramení, jak bylo žalovaným taktéž výslovně uvedeno v rozhodnutí a přezkoumáno soudem v tomto rozsudku, ze skutečnosti, že k datu podání žádosti o dotaci byl Ing. Babiš, nepřímo ovládající skupinu AGROFERT, předsedou vlády České republiky, a tedy byl dle závěrů Komise dán střet zájmů ve smyslu § 4c zákona o střetu zájmů, což dle Komise činilo podanou žádost rozpornou s platnou a účinnou právní úpravou a tato skutečnost vstoupila do správního uvážení žalovaného. Žalovaný jasně vyjádřil svůj právní názor, že Projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou *již od data podání žádosti*, a vyplývá z toho, že poskytnutí dotace by bylo čistě z tohoto důvodu neoprávněné. Logickou návaznost úvah žalovaného lze schematicky shrnout takto: „Projekt musí být v souladu s příslušnou právní úpravou již od data podání žádosti – střet zájmu k datu podání žádosti – žádost v rozporu s právními předpisy – případné poskytnutí dotace neoprávněné – obava z finanční korekce ze strany Komise.“ Tyto úvahy žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně, jakkoli poněkud stroze, uvedl a zcela srozumitelný, nevyžadující další odůvodnění, je náhled žalovaného právě na relevanci doby podání žádosti, čímž žalovaný vypořádal i změnu skutkového stavu věci. Z těchto důvodů se seznatelně sestává jeho správní uvážení, a soud nepovažuje za *ratio legis*, aby zrušil napadené rozhodnutí jen pro účely precizace důvodů napadeného rozhodnutí žalovaným, tedy že by nebylo možné uváděné důvody soudem přezkoumat. Zároveň soud (vzhledem k uvedenému „řetězci“ úvah) pokládá *obavu* z vyloučení finančních prostředků, které by případně byly poskytnuty žadateli – žalobci, z financování v rámci EZFRV za podloženou, zcela racionální a přezkoumatelnou a výše již uvedl důvody, proč takto na to nahlíží. Proto správní uvážení žalovaného nejenže nevybočuje z mezí soudního přezkumu, ale ani z mezí věcného logického usuzování o okolnostech majících vliv na rozhodnutí žalovaného. Ostatně i osmnáctý senát přisvědčil tomu, že napadené rozhodnutí je fakticky vystavěno na důvodu obav z neproplacení finančních prostředků a zmínil i postoj Komise

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

v připomínkách, které byly ze strany České republiky k Auditu vzneseny a nebyly Komisí shledány důvodnými (bod 73, 76 - 79 rozsudku).

116. Důvod odchýlení se od závěrů rozsudku osmnáctého senátu vyplývá také z toho, že devátý senát nepovažuje změnu skutkového stavu jako zpochybňující správní úvahu žalovaného, neboť dle čl. 61 Finančního nařízení, jak již bylo uvedeno výše, je třeba učinit výklad v souladu s nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 4/17, tj. okolnosti střetu zájmů vnímat širěji s účinkem na širší proces, včetně přípravy, podání žádosti, kontroly....atd. To žalovaný do závěru svého rozhodnutí promítl.
117. Dalším důvodem odchýlení se od rozsudku osmnáctého senátu je skutečnost, že jiné kladné postupy Komise, kdy Komise neshledala nesrovnalosti v dotacích, které byly společně ze skupiny AGROOFERT poskytnuty v období od 25.5.2017 do 5. 12.2017, kdy Ing. A. Babiš nebyl členem vlády, by vzdor pozdějším závěrům Auditů, měly indikovat správní uvážení žalovaného tak, že by vnesly nejistotu do důsledků Auditů a nejistotu do možných obav žalovaného a vnímání rizika proplacení finančních prostředků z EU. Dokumenty Auditů byly České republice zasílány od r. 2021, výslovně v nich nejsou uvedeny podmínky či předpoklady, které by zakládaly jiný náhled na střet zájmů v důsledku skutečnosti, že v období od 25. 5. 2017 do 5. 12. 2017, kdy Ing. B. nebyl členem vlády, nebyla shledána Komisí nesrovnalost v dotacích. Pokud by však v době vydání napadeného rozhodnutí bylo možné zpochybňovat rozhodování Komise do budoucna, sama podstata toho, že by šlo o pochybnosti, nejistotu, by jen utvrzovala nepředvídatelnost postupu Komise, a tedy i riziko a obavu, že by Komise přistoupila k finančním opravám, které žalovaný vtělil do svého správního uvážení.

IX. Závěr

118. Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
119. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu náklady řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. K požadavku žalovaného, zastoupeného advokátem, na náhradu nákladů řízení soud připomíná ustálenou judikaturu správních soudů, podle které náklady nepřevyšující náklady běžné úřední činnosti se žalovanému správnímu orgánu nepřiznávají (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Praha 18. září 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.